

nt

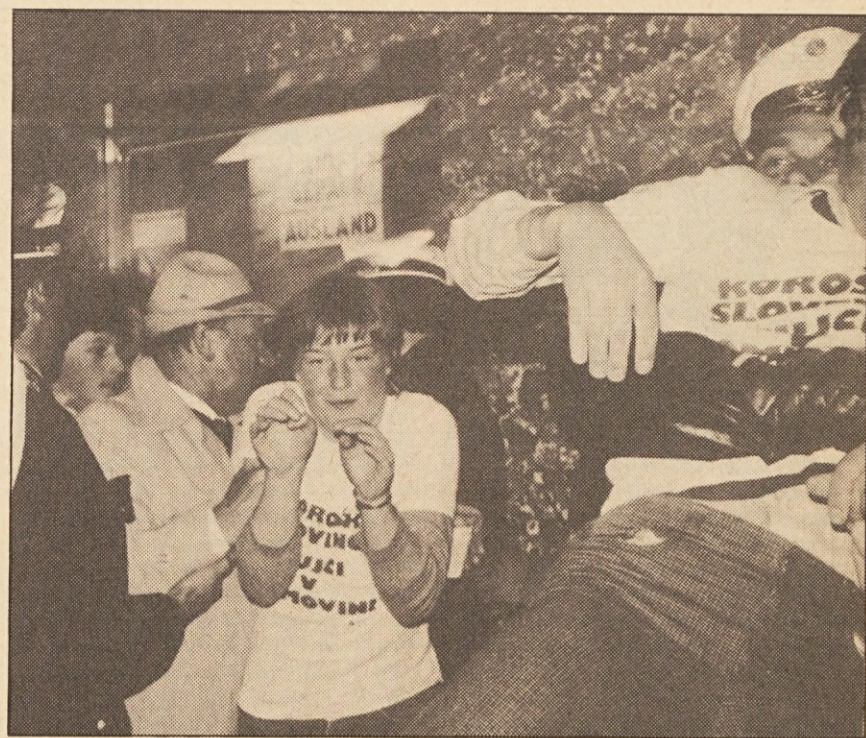
naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 19 13. maja 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poštnina plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

*Spomnili
smo se
pokojnega
Tischlerja*
stran 3

*Tischlerjevi
spomini na
pregnanstvo*
stran 3

*Diskusija v
Žitari vasi*
stran 2

Policija, ki je baje postopala kot mili angel...

Osrednji odbor NSKS včeraj zvečer: vsa podpora Koroški dijaški zvezi

Wagner naj poravnava škodo

Pogovorov, ki naj bi bili 19. maja med koroškimi Slovenci in avstrijskim zveznim kanclerjem, ne bo. Krivi so baje člani Koroške dijaške zveze, ki že dalj časa zahtevajo na celovški železniški postaji vozovnice v slovenščini. Zadnjo soboto so povzročili s to akcijo posebno pozornost: televizija, radio in večina avstrijskih časopisov so obširno poročali, niso pa povedali, da se je policija poslužila nasilja. (Več o akciji na str. 2)

Toda akcija Koroške dijaške zveze ni resnični povod za to kanclerjevo odločitev. Kot je Narodni svet že v svojem prvem stališču poudaril, predstavlja kanclerjeva odločitev dobrodošlo pretvezo za ustrahovanje manjšine. Kajti tiste, ki so odgovorni za zaostroitev narodno-politične situacije, je treba iskati na Koroškem. Deželni glavar Wagner preprečuje že več let rešitev odprtih vprašanj, zlasti pa

se v zadnjem času neobzirno obnaša do koroških Slovencev in njihovih predstavnikov. Tako skuša z vsemi sredstvi preprečiti razgovore ter v bistvu sorazmerno dobre kontakte koroških Slovencev z Dunajem.

Deželni glavar naj s takojšnjo intervencijo pri zveznem kanclerju Kreiskem popravi škodo, ki jo je utrpela dežela Koroška. Časa ima še dovolj, ker če je mogel sprejeti telefonično obvestilo kanclerja o odpovedi pogovorov v ponedeljek ob enih zjutraj, bo lahko interveniral ter popravil škodo, ko ima celi beli dan na razpolago. To zahteva osrednji odbor Narodnega sveta, ki je včeraj zvečer zasedal na nujni seji. Člani Osrednjega odbora, v katerem so zastopane vse južnokoroške občine, so zelo ogorčeni nad Wagnerjevo politiko ter docela potrdili politiko predsedstva NSKS. Soglasno so sklenili resolucijo, ki jo objavljamo dobesedno:

Z odločnostjo zavrača Osrednji odbor NSKS napade deželnega glavarja Wagnerja na predstavnike koroških Slovencev in narodno skupnost kot celoto. Za poostroitev so odgovorne koroške stranke, združene v tristrankarskem paktu.

Koroški Slovenci so skušali že od leta 1979, odkar so predložili točke Operativnega koledarja, z intenzivnimi prizadevanji, da bi ustvarili uporabno podlago za pogajanja na deželni in zvezni ravni.

Obstoječa pripravljenost Slovencev za pogovore je skrajno ogrožena zaradi načrtnih poskusov poostroitev v narodnostnem vprašanju.

Če pa naj bi bili najnovejši izpadi začetek nove gonje proti slovenski narodni skupnosti, izjavlja Osrednji odbor NSKS, da so koroški Slovenci vsekakor zmožni, da se ubranijo z vso od-

ločnostjo vsakega nadaljnega napada.

Ker je treba iskati vzroke za neprimerno reakcijo zveznega kanclerja in za poostroitev pri politično odgovornih na Koroškem, poziva Osrednji odbor deželnega glavarja Wagnerja, naj s takojšnjo intervencijo pri zveznem kanclerju Kreiskem popravi škodo, ki jo je utrpela dežela Koroška in naj doseže, da se izvrši pogovor med Slovenci in zvezno vlado ob domjenem roku.

Osrednji odbor izreka vso podporo predsedstvu NSKS z dr. Grilcem na čelu in izreka svojo solidarnost z upravičenimi zahtevami mladincev Koroške dijaške zveze.

Na odpoved razgovorov sta v ponedeljek reagirala tudi predsednika slovenskih osrednjih organizacij dr. Matevž Grilc in dr. Franci Zwitter. V telegramu zveznemu kanclerju izjavljata,

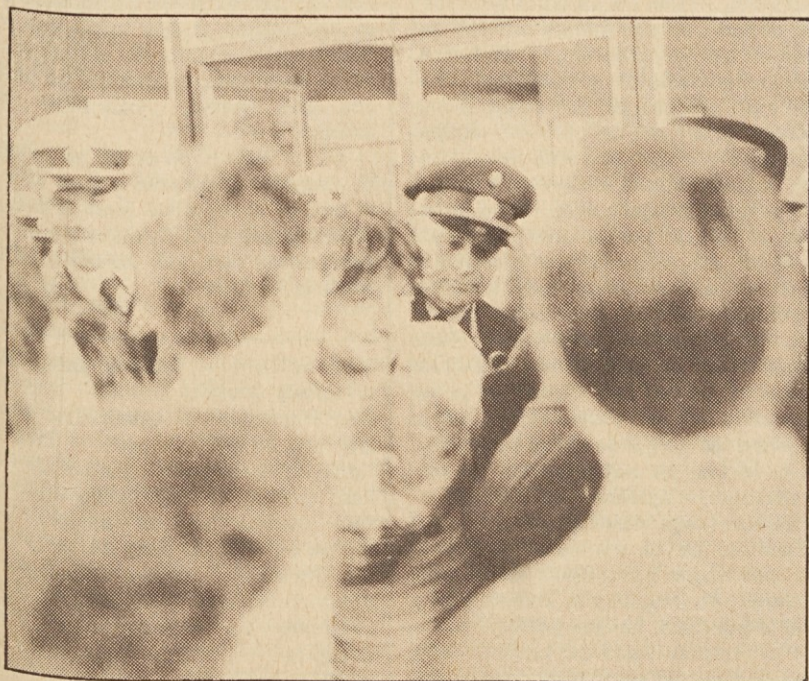
da sta „z začudenjem in razočaranjem“ sprejela sporočilo o odpovedi razgovorov.

„Ne moremo verjeti, da je vzrok za odločitev sobotno dogajanje na celovškem kolodvoru. Pravica do demonstracij in svoboda mnenja sta zasidrani v avstrijski ustavi. V tem ravnanju vidimo nadaljnjo zaostroitev v zadnjem času na Koroškem prevladujočega trdega vala zoper slovensko narodno skupnost in smo prepričani, da je pritisk manjšini sovražnih sil na Koroškem resnični vzrok za odpoved razgovorov, ki niso samo v interesu manjšine, temveč bi morali biti tudi v interesu avstrijske zvezne vlade. Odpoved zato nikakor ni v korist zboljšanja že tako napetega položaja na Koroškem in škoduje mirnemu sožitju.“

Z našimi mladinci so se doslej že solidarizirali tudi študentje na Dunaju in v Gradcu ter socialistični študentje (VSStÖ).

Policija postopala brez nasilja?

Kot piše KZ v današnji izdaji, poudarja šef policije, dr. Kreuzberger, da je policija postopala brez nasilja. Slike ter izjave prizadetih dijakov, ki imajo za to tudi zdravniška potrdila, dokazujejo, da policisti niso mogli postopati kot mili angelčki. Nadalje je k zadnjim dogodkom, tako današnja KZ, zavzel stališče tudi KHD. 3 x lahko ugibate, kaj pravi Heimatdienst: strinja se z odpovedjo pogovorov, hvali Wagnerja in njegovo politiko...

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše
Janko Kulmesch

NSKS, predvsem predsednik dr. Grilc, je torej kriv, da se v zadnjem času nahajamo v zaostrenem manjšinskopolitičnem položaju. Grilc in njegovi so odgovorni za akcijo naših dijakov na celovškem kolodvoru. Torej so tudi odgovorni, da ni prišlo do razgovorov med vlado in koroškimi Slovenci. Tako pravi Wagner, to piše KTZ, s podporo Stritzlrove Kleine Zeitung ter drugih, znanih večerajšnjakov.

Nočejo videti resnice. Nočejo priznati, da npr. osrednji organizaciji zavzemata za dialog s pristojnimi oblastmi, da vedno spet podarjata, treba se je pogajati in na ta način iskati rešitev odprtih vprašanj. Izdelali sta konkretne predloge, kako bi bilo možno najti tako rešitev, obstaja operativni koledar, obžalujeta, da so lansko leto za-

bo šel v zgodovino kot deželni glavar, ki je dosegel dokončno rešitev „koroškega vprašanja“. Zato postaja živčen, agresiven, vidi, da ni našel „Endlösung“, tudi ne s pomočjo tristrankarskega pakta. V tej luči je treba gledati npr. naravnost sramotno zadržanje Wagnerja oz. prikritje in javne napade ali nanizavanja na Kirchschrägerja zaradi njegovega obiska na Koroškem. Kirchschräger ve, da Wagnerjeve trditve o naših „pravica“ ne držijo. Vedo pa to tudi drugi, npr. Veiter, FUEV, socialistični študentje — skratka vsi, ki opazujejo koroške razmere trezno in stvarno. Vedo, da s stalnim sklicevanjem na tristrankarski pakt ter z Wagnerjevim snubljenjem nemškonalnih glasov (m. dr. na prireditvi izseljencev) ne moreš premakniti trenutne manjšinske politike z mrtve točke. Nasprotno: ve-

„Ščipali so nas, brcali, krem-pali in zavijali roke . . .“

Kaj so dijaki na kolodvoru res doživeli

Franc-Jozef Smrtnik,
7. razred

Udeležil sem se te akcije, ne zaradi tega, ker so se udeležili tudi drugi, temveč iz prepričanja. Nisem hotel na kolodvoru provocirati, dosegel bi le rad pravico, ki jo imam — da namreč lahko zahtevam vozovnico v slovenščini. Ker nam vozovnic niso dali, smo pač čakali in ne, kot so v časopisih poročali, „stavkali in nalašč blokiral kolodvor“. Moram pa reči, da me je naslednji dan pretreslo, ko sem bral „slavne koroške časopise“, ki so akcijo opisali kot „provokacijo“. Pisali so, kako so policisti in „Geheimerji“ dobro vse naredili brez kakih „Zwischenfälle“. Čeprav sem sam videl, kako so najprej s silo hoteli odnesti Rudija Vouka in na-

to nas s silo hoteli odriniti od prodajalnih okenc. Pri tem so nekatere dijake ščipali, zavijali roke in krempali. Gabrijele Hribarja, ki je k sreči imel s sabo fotoaparata, da bi nekaj takih telesnih bojov s policijo slikal, so odvedli in mu hoteli vzeti kamero, česar pa jim ni uspelo. Kamero smo hitro skrili in nato fotografirali naprej. Slišal sem od policistov tudi razne psovke (npr. „Gehts übert Lob!“). S policisti sem veliko diskutiral in trije so z mano govorili celo slovensko.

Gabrijel Hribar,
5. razred

Začetka, ko so prišli policaji, so nas skušali odriniti od okenc za prodajo vozovnic. Ker pa jim to ni uspelo, so

se kar kmalu udeležili akcije „proč od okenc“ še moške v civilnih oblekah. Ko je eden od teh spet skušal nekoga s silo spraviti od okenca, sem ga fotografiral, kar sem storil že večkrat prej. Može me je takoj prijel za vratnik in me porival skozi vrata postaje. Z zmerjanjem „Dreckskerl!“ in z drugimi žalitvami me je spravil v že pripravljeni avtomobil. Tam je nekaj časa name pazil neki policaj. Spraševal me je, če je to velika zabava. Menil pa je tudi, da nas Slovence le nekoliko razume ter me spraševal, kaj sploh hočemo s to akcijo. Malo navrh pa je spet prišel mož v civilni obleki ter zahteval izkaznico. Ker je nisem imel, si je zapisal naslov in rojstni datum. Nato me je spet izpustil.

Milan Mikl,
5. razred

Hotel sem — kot vsako soboto — kupiti vozovnico v svojem materinskem jeziku. A tega nisem mogel storiti, ker je prodajalec vozovnice že prej zaprl okence. Ko je nas bilo že nad sto dijakov, je direktor klical policijo. Policisti so prišli ter hoteli nas od okenc odstraniti. Toda obdržali smo se za mize, tako da nas niso mogli odstraniti. Naenkrat mi je neki policist udaril roko s kolenom ob mizo, tako da sem močno krvavel. Zmerjal me je s „Sau-schwein“, „Titokommunist“ ter „Gehts obe über den Loibl“. Zagrabil me je za grlo in me vrgel na tla, kjer me je dvakrat brnil. Toda uspelo mi je, da sem se spet postavil k okencu in ker je vse zasledoval fotograf, ki je ravno dospel, se policist očitno ni upal, me ponovno atakirati.

Magda Wernig,
7. razred

Bilo je nas približno 120 učencev; na žalost so nekateri učenci zlorabljali to akcijo ter se potepali v mestu. Obnašanje večine policistov ni bilo ravno pametno ter prijazno. Nasprotno: hoteli so me npr. vkleniti v lisice, pa so se (Nadaljevanje na 8. strani)

Rudi Vouk,
predsednik KDZ:

„Poročila v avstrijskih časopisih, v radiu in na televiziji o sobotni kolodvorski akciji, ki jo je organizirala Koroška dijaška zveza in ne Slovenska gimnazija, so bila neobjektivna in ne odgovarjajo resnici. Nikakor ni res, da smo namenoma zaprli in blokiral dohode do prodajnih okenc. Če bi nam uradniki prodali vozne listke, za katere smo prosili v slovenskem jeziku, bi bili dohodi do prodajnih okenc v nekaj minutah prosti. Sramotno je, da so poklicali policijo, ki je ravnala neza-konito in nas je s silo odstranila izpred prodajnih okenc. Vsak avstrijski državljan ima pravico, da zahteva od vsakega policaja službeno številko. Gotovo so se policaji bali posledic, zato nam številke niso hoteli dati. Koroška dijaška zveza je že ponovno intervenirala pri zveznem ministru za promet, Karlu Lau-

seckerju, pri deželnem glavarju Wagnerju ter pri Avstrijski zvezni železnici (ÖBB), toda nič ni pomagalo. Zlagana je tudi trditev Wagnerja, ki je dejal, da dobimo na vseh kolodvorih južne Koroške vozovnice, če jih zahtevamo v slovenskem jeziku. Doslej smo dobili vozovnice, če smo jih zahtevali v slovenščini, le v Dobu, Pliberku in v Šmihelu. Taka rešitev pa je diskriminacija vseh Slovencev, saj je znano, da slovenska narodna skupnost živi razkrojena po vsej južni Koroški. Predsednik združenja staršev na Slovenski gimnaziji, dipl. trg. Janko Urank z našo akcijo nima opraviti prav nič. Prišel je na kolodvor le zaradi tega, ker je bil v skrbeh za nas in za svojega sina, ki se je prav tako priključil naši akciji.

Časopisi so pisali, da smo zahtevali slovenske vozne listke. Tudi to ne odgovarja resnici. Slovensko smo zahtevali vozovne listke, nič drugega.“

Prišlo bo do razgovorov

stopniki koroških strank na mah in neodgovorno prekinili razgovore s Slovenci ter da Slovenci že več kot leto dni čakajo na razgovore z zveznim kanclerjem.

Naša muja je bila — doslej — zastoj. Zakaj? Ker pač Wagner & Co vidijo v tristrankarskem paktu in v zakonu o narodnih skupnostih neke vrste odločitev ex cathedra. Odločitev, ki naj velja večno. In če jo kdo osporava, se je hudo pregrešil, velja za tistega, ki provocira. Kot piše KTZ o Narodnem svetu in Grilcu.

V resnici pa je tako, da se nahajajo koroške in avstrijske oblasti glede manjšinske politike na mrtvi točki. Naše vprašanje slej ko prej ni rešeno — kljub ali prav zaradi tristrankarskega pakta ter zakonu o narodnih skupnostih. Wagner s svojo politiko ne more uspeti, kot si to predstavlja. Ne bo mu uspelo, da

do, da zagovorniki tristrankarskega sporazuma sploh nočejo spremembe trenutne manjšinske politike; zaradi tega so se tudi na ta pakt zednili. Posebno pa se tega zavedamo Slovenci. Hočemo, da bi avstrijska manjšinska politika našla pot ven iz slepe ulice, kamor so jo „zafurali“ Wagner in večinske stranke. Zato smo tudi za razgovore z vlado.

Wagner je seveda proti takim razgovorom. Kot rečeno, je stvar zanj urejena. Čeprav ni in tudi ne more biti — sicer Kreisky ne bi vabil na razgovore. Na razgovore, ki jih je Kreisky zadnji ponedeljek „na nedoločen čas“ odpovedal. Do katerih pa bo na vsak način prišlo. Kajti: kako drugače najti pot iz slepe ulice, kakor drugače premakniti „zafurano“ politiko z mrtve točke? Gotovo ne z živčnim, agresivnim ter avtoritarnim Wagnerjem.

Na Koroškem strah pred normalizacijo — pred dvojezičnostjo

V Žitari vasi javna diskusija o dvojezični vzgoji

Vrednost dvojezične vzgoje — tako je bilo geslo sobotne podijske diskusije v žitajski ljudski šoli, ki jo je priredilo SPD „Trta“, organizatorično pa omogočil „Komite za dvojezičnost“. O vrednosti dvojezične vzgoje so govorili univerz. profesor dr. Peter Gstettner, univerz. docent dr. Dietmar Larcher, ravnatelj pedagoške akademije v Celovcu dr. Ewald Krainz in pa ravnatelj žitajske šole Franc Kukovica. Diskusijo je vodil dr. Vladimir Wakounig.

Da je potreba po razgovoru in pomenku o dvojezičnosti zelo velika, je pokazalo zanimanje za prireditve. Avla je bila polna, daleč nad 200 poslušalcev je prisluhnilo, aplavdiralo in precejšen del od njih je tudi posegel v razgovor. Resda bi Žitajcev lahko bilo več, a morda je prav prispevek enega od navzočih Žitajcev nazorno prikazal, da imajo občani dejansko strah priti na take prireditve. Deloma je identifikacija z agresorjem — prevzemanje in priznavanje zatiravčevega mnenja — še in že tako močno zakoreninjena med prebivalstvom, da celo visoko šolani in narodno zavedni ljudje ne spregledajo protislovenske gonje in propagande in ji nasedajo.

Zastopniki komiteja za dvojezičnost so povabili na diskusijo in k sodelo-

vanju tudi žitajskega župana Miho Posoda. Možakar je odklonil. Na naše vprašanje, zakaj da je odklonil sodelovanje pri diskusiji, je rekel, da se je že prej opravičil pri ravnatelju Kukovici. Priznal pa je, da mu je zelo žal, da ni bil pri diskusiji navzoč. Če bi bil tam, tako župan, „vam bi že povedal, kaj mislim o pedagoškem pomenu dvojezičnosti.“ Čudimo se, zakaj ni sodeloval pri diskusiji, kajti v razgovoru z Našim tednikom je še povedal, da je za dvojezičnost, da pa se mu zdi škoda, če starši svojih otrok po ljudski šoli na gimnaziji ne prijavijo tudi k slovenskemu pouku in tako propade znanje slovenščine. Po njegovem nastradajo otroki pri učenju angleščine.

Vsekakor lepe besede župana, ki je pa v občinski sobi vehementno zastopal potrganje dvojezičnih napisov in je svojo frakcijo tudi temu primerno napotil.

O županovi odsotnosti je eden od diskutantov menil, da je to groteskno.

Če je že manjkal župan in vsi občinski mandatarji socialistične in ljudskostrankarske frakcije — odborniki EL Žitara vas so bili seveda vsi navzoči —, pa je bilo število učiteljev, kulturnih ustvarjalcev, občinskih odbornikov drugih občin lepo in zelo razveseljivo. Zelo številčno so prišli tudi nemškogovoreči kolegi in prijatelji.

Predsednik SPD „Trta“, Mirko Ogris je vse navzoče, posebno pa prireditev zelo tople pozdravil. Govornik komiteja, dr. Mirko Wakounig je uvodoma dejal, da slovenski jezik na Koroškem ni enakovreden z nemškim in je zato potrebno, da diskusija o pomenu dvoje-

zične vzgoje preseže žitajske meje. Sodelovanje vidnih strokovnjakov pa bo pripomoglo dvigniti dvojezičnost iz tistega tabuja, da se o njej ni dobro pogovarjati v javnosti. Dvojezičnost je pomemben doprinos k celovitemu razvoju posameznega človeka in je važen dejavnik pri izboljšanju medčloveških odnosov.

Dr. Larcher, Tirolec, sedaj docent na celovški univerzi in dober poznavalec južnotirolske dvojezičnosti, je rekel, da je jezik druga koža človeka. Mati z besedami obdaja in ščiti otroka pred škodljivimi vplivi. Čim bolj ljubezniva in prepričljiva je njena beseda, je govorjenje, tem lepša bo koža in tem bolje se bo otrok v njej počutil. Ljudje pa so na dvojezičnem ozemlju deloma prepričani, da je slovenščina grda! Nemščina je samo jezik na površju — v notranjosti vlada slovenščina. Zato je druga koža zmrdana in brazgotinasta. Sprava z materinščino, tako Larcher, je predpogoji, da se bodo ljudje spet dobro počutili in da bodo drugi jezik doobra spoznali.

Ravnatelj pedagoške akademije Krainz je od vsega začetka nedvoumno poudaril, da je dvojezičnost samo koristna. Pomaga razširiti horizont dojenja in mišljenja. Važno pa je, da je dostop in pristop do dvojezičnosti dobrohoten, kar pa na Koroškem le v redkih primerih drži. Ostro je ravnatelj pedagoške akademije obsodil odsotnost župana in dejal, da je to groteskno.

Univerzitetni profesor dr. Gstettner, tudi on Tirolec in kot docent Larcher dober poznavalec južnotirolskih razmer, je dejal, da imamo pri dvojezičnosti na Koroškem opravka z njeno vred-

nostjo in sposobnostjo za šolo. Dvojezičnost pospešuje interkulturalno, medkulturno spoznavanje in učenje in je velik doprinos k razumevanju med narodoma. Dvojezičnost je jedro miru. Tudi UNESCO je v okviru svojih programov in študij vedno poudarjala vrednost in pomen dvojezičnosti, kajti tako se motivacija, sposobnost za sprejemanje novih vtisov, tolerančnost do drugih slojev, do slabotnejših skupin krepijo v vzgoji na dvojezični bazi. Gstettner je predložil „katalog“ korakov, kako vzeti ostrino sedanjemu položaju, v katerem se nahaja narodna skupnost. Pritisk na narodno skupnost naj odpade, šola bi morala prevzeti nalogo interkulturalnega dejavnika, pedagoško-psihološka izobrazba učiteljev mora odgovarjati potrebam, dvojezična vzgoja mora zaobjeti vse vzgojne strukture in dvojezične šole morajo dobiti poseben status v šolskem sistemu.

Ravnatelj žitajske šole, Franc Kukovica je nanizal vse zakonske podlage, ki ščitijo dvojezičnost, tudi žitajsko in je dejal, da dvojezičnost krepi socialno zadržanje učencev. Zelo važno mesto ima po njegovem prepričanju vidna dvojezičnost — tista, ki jo prakticirajo v žitajski ljudski šoli. Oblasti so jo hotele takoj in z vso vneto zatrej, ker bi jo lahko kje drugje še začeli posnemati in bi to prej ali slej pripeljalo do normalizacije — splošne dvojezičnosti — južnokoroškega položaja. Kaj bi dobil Kukovica, če bi namesto slovenskih napisov napravil angleške? Morda odlikovanje? Plodna, živa in stvarna diskusija je pokazala, kakšna potreba in „žej“ pravzaprav vlada po takih prireditvah. V diskusiji so bile razkrite in raz-

galjene tudi silnice in vzvodi ter vzroki odtujevanja slovenščini, razgalil se je vpliv propagande in gonje proti slovenščini in vsemu, kar je slovenskega. Posebno vlogo pri tej protislovenski gonji in propagandi igrajo koroški večinski mediji. Diskusija pa je potrdila, da dvojezičnost ni nekaj postranskega, ampak da zaobsega najširše družbene dimenzije, da je družbeni problem. Od matičarjevega pritiska pri vpisovanju slovenskih oz. slovanskih otroških imen do prijave otroka k dvojezičnemu pouku, od včasih prepoznega spoznanja, da je slovenščina kljub vsem „jasnim dokazom“ njene nepomembnosti in nesmiselnosti sila važna pri izbiri delovnega mesta pa do bridkega, a tipično koroškega spoznanja, da tisti, ki zna dva jezika, slovenščino rajši zamoči, ker . . .

V Žitari vasi je bil povod za diskusijo o vrednosti dvojezične vzgoje zelo trd in oduren sklep. Kljub temu je prav, da diskusija preskoči žitajske meje in zaživi povsod tam, kjer živimo ob Zili, v Rožu in Podjuni.

Franc Wakounig

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“. — Uredništvo: Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — Tisk: Mohorjeva, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: * 42 22/72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel.: 22 30 23.

Ob 80-letnici rojstva pokojnega dr. Tischlerja:

Mladini učitelj, narodu voditelj

Pred petimi leti je pokojni dr. Joško Tischler praznoval svojo 75-letnico v Domu v Tinjah. „Spominjamo se življenjskega jubileja velikega koroškega Slovenca, dr. Joška Tischlerja, ki bi, če bi bil še med nami, danes in verjetno prav tu v Tinjah obhajal današnji spominski dan“. To je dejal ob spominski svečanosti minulo soboto v Tinjah, ravnatelj Zvezne gimnazije v Celovcu, dr. Reginald Vosperek. Narodni svet koroških Slovencev in Krščanska kulturna zveza sta ob 80-letnici rojstva dr. Joška Tischlerja vabila na spominsko svečanost.

Krški škof Kapellari je bral spominsko mašo, ki jo je olepšal Mešani pevski zbor iz Sel, pod vodstvom Francija Čertova. Škof je v pridigi izrazil svojo solidarnost s slovenskimi žrtvami 3. rajha. Po maši je v veliki dvorani Doma sledila spominska svečanost. Osrednji tajnik NSKS, Jože Wakounig je lahko pozdravil vrsto odličnih gostov: prav poseben pozdrav je veljal vdovi pokojnega dr. Joška Tischlerja, sestrama dr. Tischlerja, ge. Ani in Leni ter vsej Tischlerjevi družini in nje sorodnikom.

Nadalje je Jože Wakounig pozdravil m. dr. generalnega konzula SFRJ v Celovcu, inž. Marka Križišnika, dvor. svet. dr. Valentina Inzka, viš. vlad. svet. inšpektorja Rudija Vouka, predsednika FUENS, dr. Vospernika, predsednika ZSI J. Partlna, predsednika KEL, K. Smolleta, predsednika Kluba občinskih odbornikov mag. F. Warascha, podžupana F. Kumra, J. Hudlna in Korenjaka, zastopstvo ZSO in SPZ, avstrijskega atašeja za tisk in kulturo v Beogradu, dr. Zdravka Inzka, ekon. svetnika.

Krški škof dr. Kapellari v pogovoru s predsednikom NSKS, dr. Grilcem.

Ignaca Domeja, vse profesorje Slovenske gimnazije, zastopnike krajevnih društev, Milko Hartmanovo, rektorja Jožeta Kopeiniga in predsednika KDZ, Rudija Vouka.

Nato je spregovoril predsednik Narodnega sveta kor. Slovencev, dr. Matevž Grilc. „Dr. Joško Tischler je bil neutruđen borec za pravice slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Njega življenje je simbol trpečega, a trdoživnega naroda ob Karavankah. Spominjamo se človeka, ki nikdar ni klonil, nikdar ni okleval, če ga je klical narod. Globoka je simbolika, ker se v teh dneh spominjamo tudi najbolj žalostne dobe naše zgodovine — izseljevanja naših družin pred 40. leti. Spominjamo pa se tudi konca vojne, zmage pravice in osvoboditve izpod nacističnega jarma. Oboje pa je za nas koroške Slovence trdno povezano z osebo dr. Tischlerja.“

Dr. Grilc je navzočim predložil neurtudljivo požrtvovalno delo pokojnega, dolgoletnega predsednika NSKS, očeta Slovenske gimnazije in tolažnika slovenskega naroda, ko je usoda najhujše bila po Slovincih. Življenje dr. Tischlerja je bilo bogato. Mnogo je moral trpeti, delati in pretrpeti za svoj ljubljeni narod. Predsednik Grilc je poudaril, da bo Narodni svet hodil po stopinjah najmočnejše osebnosti v zadnjih desetletjih v našem narodnem življenju. „Izpolnjevali bomo in moramo narodnopolitično oporoko pokojnega dr. Tischlerja.“

Dr. Grilc je posebno poudaril, da bo Narodni svet zastopal jasno izoblikovano stališče dr. Tischlerja, tudi v vprašanju sodelovanja koroških Slovencev z matičnim narodom. „Pod njegovim predstvom je NSKS po letu 1972 popolnoma normaliziral odnose s Slovenijo in Jugoslavijo, pri čemer priznava država matičnega naroda NSKS kot samostojni subjekt z lastno ideološko usmerjenostjo in se ne vmešava v notranje zadeve naše organizacije. Odnosi z matičnim narodom morajo biti dobri in enakopravni.“

Po govoru je zapel moški zbor iz Sel pod vodstvom Mire Oraže.

Ravnatelj dr. Reginald Vosperek je v svojem govoru poudaril, da se je pokojni dr. Tischler v svojem skoraj 77-letnem življenju spoprijel z vsemi potezami tega drobca naše preteklosti. „Vedno je bil usmerjen s svojim ponosnim pogledom v boljše bodočnost. V svojem uvodniku, 20. aprila 1967, ob 25-letnici izseljevanja je dr. Tischler zapisal: „Naša slovenska tradicija pa je globoka vernost in zaupanje v molitev. V taboriščih se je tedaj veliko molilo. Tudi slovenska pesem je tam pripornikom vlivala zavest, da je to naša domovina, naš mili kraj.“

„In ta mili kraj,“ tako dr. Vosperek, „je spet vstal iz ruševin, iz solz in iz krvi. Dvanajst let po koncu vojne, dve leti po končni svobodi, se je pojavila — nebojljena še in ranljiva — naša Slovenska gimnazija.“ Pokojni dr. Tischler je vse svoje sile posvetil tej ustanovi, ki je zrasla in razpela svoj krila in poslala v svet številne maturante. „Dr. Tischler je z dvojezično šolo leta 1945 ustvaril osnovne pogoje za naslednjo izobraževalno stopnjo in z gimnazijo vestno gradil naprej.“

Dr. Vosperek je ob koncu svojega govora dejal: „Današnji spomin nanj in njegovo delo bodi zahvala in obljava. Zahvala moži, ki je v svoji intelektualno-srčni zmogljivosti usmerjal, ob tem pa ostal preprost sin očetnjave. Obljuba pa bodi današnja ura pesmi, molitve in besede tudi za bodočnost, ki jo

Kaj pravite k proslavi?

Marko Križišnik, generalni konzul SFRJ v Celovcu:

Prireditev Narodnega sveta v Tinjah se mi je zelo dopadla: razstava, škof je imel svoj obred, sploh pa spominska svečanost, ki je bila namenjena 80-letnici rojstva pokojnega dvor. svet. dr. Joška Tischlerja. Oba govornika, dr. Grilc in dr. Vosperek, sta zelo nazorno pričala o Tischlerjevem vplivu na koroške Slovence med vojno, ob vrnitvi iz internacije in na afirmacijo manjšine po vojni, tako da je človek imel občutek, da so se vsa razdobja nazivala na sami proslavi pred našimi očmi. Zelo mi je bila všeč pozornost, ki je bila izkazana širši Tischlerjevi družini. Nastop pevskih zborov so sad Tischlerjevoga narodnostnega dela in sta zbora na tej proslavi naredila še večji vtis kot ga zbori naredijo ob ostalih prilikah.

Prof. Milan Kupper, učitelj na Slovenski gimnaziji:

Prireditev je dobro uspela. Pokojni dr. Tischler, prvi ravnatelj Slovenske gimnazije, si jo je zares zaslužil. Bil je tudi moj predstojnik in imam ga v spominu kot veliko osebnost. Vsi profesorji smo ga zelo spoštovali in lahko rečem, da je bil profesorski zbor tedaj zelo družinski. Morda zato, ker ni bil tako velik kot danes, na vsak način pa je dvor. svet. Tischler s svojim odnosom do profesorjev veliko prispeval k družinskemu vzdušju.

Foltej Hartman ml.:

Proslava se mi je zelo dopadla. Ves spored mi je ugajal, prav tako to, kar sta povedala dr. Grilc in dr. Vosperek. Spodobi se, da se spominimo človeka, kot je bil to rajni dr. Tischler. Bil je zares narodu voditelj, mladini učitelj. Prav tako se mi zdi prav, da so bili povabljeni izseljenci. Veliko so morali pretrpeti za svoj in naš narod.

moramo usmerjati mi vsi z vodili, ki jih je živel dr. Tischler.

Ob koncu spominske svečanosti je zapel mešani pevski zbor iz Sel, nato sta prireditelja povabila vse navzoče na skromen bife.

Pred svečanostjo je v tinskji galeriji dr. Janko Zerzer otvoril razstavo umetnika-samouka, Mirka Paintnerja.

Ob spominskih svečanosti se je zbralo v Tinjah mnogo častnih gostov

Dr. Joško Tischler je nekaj mesecev pred svojo smrtjo zapisoval spomine o dobi izseljevanja in vrnitve pregnanih koroških Slovencev. Tischlerjeve zapiske bodo objavili v almanahu Slovenske gimnazije. Doslej so zapiski bili še neobjavljeni. V Našem tedniku lahko berete nekaj izvlečkov Tischlerjevih spominov, ki jih je zapisoval že hudo bolan, nekaj mesecev pred svojo smrtjo. Dr. Vosperek jih je prebral na zadnji spominski proslavi v Tinjah in jih objavljamo z njegovim dovoljenjem.

Aprila 1942 sem dobil obvestilo o izselitvi slovenskih družin iz Koroške v Nemčijo. Šiman Male iz Kožentavre je bil vojak v Bregenzu, njegova družina je bila izseljena v Hesselberg, od njega sem izvedel podrobnosti o izselitvi. Za binkoštno praznike sem se napotil na Hesselberg. Do Wasserstrudingen je bila možna vožnja z železnico, potem pa 10 km peš hoje na goro. Tam sem našel mogočno slovensko družino. Malejeva družina iz Kožentavre, Magrovi iz Malošč, Konečnikovi iz Globasnice, gospod nadučitelj Viternik iz Globasnice, ki je otroke učil pisati in brati ter računati. Ko so Viternika izpustili iz taborišča, je so poučeval Kožutnik Franci in za njim Mikl-Mager iz Malošč. Na Gori sem srečal tudi Jesenikovo družino Reichmann iz Lipe, družino Miklav-

čič iz Gorinčič pri Št. Jakobu v Rožu. Posrečilo se mi je, da sem Reichmannovi Marici omogočil obisk gimnazije z vstopom v 6. razred in sem za očeta našel delo na žagi v Lauterachu, za družino Miklavčič pa za zaposlitev na planini. Za otroke na Gori sem mogel poskrbeti potrebni material za pisanje.

in sem s kolesom preko Ulma potoval na Hesselberg. Tam smo najprej obnovili šolo za otroke, da so bili zaposleni, nato smo pripravili materski dan s pesmimi in recitacijami, nato večer pripornikov. Stanko Jelen se je tej skupini pridružil iz zapora. Štefan Breznik je bil tudi med nama, saj je bila na Gori Brez-

Tischlerjevi spomini na pregnanstvo

Osebnost sem bil od vsega začetka popolnoma prepričan, da Nemčija kljub začetnim zmagam na vseh vojnih poljih ne bo zmagala, to vero sem našel tudi med izseljenci. Ko sem bil drugič na gori Hesselberg, je bila slika malo drugačna. V taborišču so ostale le stare mamice in mladoletni otroci, nekaj moških so poklicali v vojsko, drugi so morali v delavnice vojne industrije, dekleta v službo k raznim funkcionarjem, žene pa na delo k sosednim kmetom. Na Gori je bila tudi Amalija Urank, Kavhova mama, s šestimi otroki, mož in sin Janko v KZ Dachau, hčerka pa v KZ Ravensbrück.

Začetkom junija 1945 prideta Šiman Male in Jurij Konečnik s kolesi iz Hesselberga v Bregenz za zahtevo izseljencev, da naj pridem pomagat pri vrnitvi domov. Ker mi francoska oblast ni hotela izstaviti dovoljenja za potovanje, sta se Male in Konečnik vrnila, jaz pa sem dobil čez nekaj dni vendar potovalno dovoljenje

nikova mama z otroki, za aprovizacijo pa skrbela ameriška zasedba. Vsak dan smo se vozili v sosednje okrajno mesto k Amerikancem in smo urgirali vrnitev. V barakah smo pripravljali slovenski večer s kulturnim programom. Ko je ta večer pripravljen, prispe popoldne vest in vrsta kamijonov, da se zjutraj odpeljemo v Nürnberg na pot domov. Ta vest je bila višek slovenskega večera, program je odpadel, splošno veselje ga je nadomestilo. Bilo je okoli sredine julija 1945.

Iz Nürnberga so kakih 400 koroških Slovencev pridružili transportu Jugoslovancev — ujetnikov, pripornikov in prisilnih delavcev in smo v treh dneh popoldne prispeli v Beljaku. Tam so naše vagonce odklopili, jugoslovanski transport je šel proti Jesenicam, mi pa smo v Beljaku čakali na lokomotivo za vožnjo proti Celovcu. Meni so poverili skrb za prevoz in sem v Beljaku zahteval, da ostanejo tudi Žilani pri skupini,

ker se je izselitev izvršila iz Celovca.

Tekom popoldneva se je raznesla vest, da nas hočejo poslati Angleži nazaj v Nemčijo. Meni se je zdela vest tako nemogoča, da nisem mogel verjeti. Ko se je zvečilo, pride dejansko lokomotiva, mi dobimo povelje za vstop. Ko je večina že v vagonih, dobim pri vlaku znanega železničarja, ki je imel svoje otroke na beljaški gimnaziji in me je iz tistega časa poznal. Tega sem vprašal, kako smer ima vlak. Ko mi je sporočil, da proti severu, sem dal povelje, da naj vsi izstopijo. V par minutah so bili vsi z vso ropotijo iz vlakov. Angleški vojaščini se je pridružila tudi domača žandarmerija, seveda še brez orožja. Mene so gnali Angleži v postajo na zasliševanje, Male in Mager-Mikl sta šla z menoj. Ko mi je angleški podoficir zagrozil, da me bojo pretepli, sem

proti grožnji protestiral, slovenske žene so se vlegle na tračnice, protestirali proti angleškim načrtom, otroci so jokali in vpili. Ko so žene med orožniki prepoznale tudi može, ki so pred tremi leti bili udeleženi pri izseljevanju, je nastalo tako kričanje in zmerjanje, da so Angleži avstrijske žandarje umaknili in spravili slovenske izseljence na stranski tir in nas pustili prenočiti. Meni so skuhale neke ženske črno kavo kar na tračnicah, ne vem, kje so našle drva. Še danes sem tem ženskam hvaležen za tiste požirke črne kave. Noč smo prebili na kolodvoru, bila je razmeroma topla noč, zjutraj smo se takoj javili pri beljaškem županu, ko smo se prejšnji dan oglasili samo pri angleški oblasti. Župan nam je stavil svoj voz na razpolago. Mikl-Janšev in jaz smo se odpeljali v Celovec.

... 1945 je bil Brezje hudo bombardiran, mesta je gorelo, mi mladi smo se izselili v Nemčijo, v taborišču smo ostali, francoski četi, večina nam je pomagala, ko smo drugič na gori Hesselberg, od njega sem izvedel podrobnosti o izselitvi. Za binkoštno praznike sem se napotil na Hesselberg. Do Wasserstrudingen je bila možna vožnja z železnico, potem pa 10 km peš hoje na goro. Tam sem našel mogočno slovensko družino. Malejeva družina iz Kožentavre, Magrovi iz Malošč, Konečnikovi iz Globasnice, gospod nadučitelj Viternik iz Globasnice, ki je otroke učil pisati in brati ter računati. Ko so Viternika izpustili iz taborišča, je so poučeval Kožutnik Franci in za njim Mikl-Mager iz Malošč. Na Gori sem srečal tudi Jesenikovo družino Reichmann iz Lipe, družino Miklav-

Faksimile rokopisa rajnega dr. Tischlerja

PRIREDITVE

KULTURNI VEČER

Prireditelj: Slovensko kulturno društvo „Ivan Cankar“, Dunaj
Kraj: hotel Korotan v Sekiri
Čas: sobota, 15. maja 1982, ob 18.00
Nastopata: društveni pevski zbor in otroška folklorna skupina SKD „Ivan Cankar“ s spletom belokranjskih in prekmurskih plesov.

RAZSTAVA SLIK IN GRAFIK

Jožef Štefan, Stanko Sadjak, Larisa Čobal, Ivan Čobal, v kletni dvorani Posojilnice Pliberk
 Razstava je odprta dnevno do 9. maja od 17.00 do 20.00 ure, ob nedeljah tudi od 9.00 do 12.00 ure.

MLADINSKO POTOVANJE V SOVJETSKO ZVEZO

Leningrad — Moskva — Kiev
 Od 4. 7. do 11. 7. 1982
 Starost: do 32 let
 Prijave: Prof. A. Malle, tel. 24 73 35
 Cena: 5650.—
 Potreben veljavni potni list!

Vabilo

Vabimo vse absolvente Slovenske gimnazije na pevsko vajo v petek, 21. 5. 1982, ob 17. uri, v avlo Slovenske gimnazije, Janežičev trg 1. Ta zbor absolventov bo nastopil v 1. delu akademije (v Ločah 22. 5., ob 20. uri, v celovški Delavski zbornici 23. 5., ob 14.30 uri) z dvema pesmima pod vodstvom Aleša Schusterja. Pridite zanesljivo v čim večjem številu.

KOROŠKA DIJAŠKA ZVEZA in ZVEZA SLOVENSKE MLADINE

pozivata na
DEMONSTRACIJO ZA MIR
 15. maja na Dunaju
 Odhod iz Celovca s posebnimi avtobusi ob 8. uri izpred kolodvora (iz Beljaka ob 9. uri izpred kolodvora). Vrnitev v Celovec oz. Beljak ob 23. uri.
 Prevozni stroški: odrasli 200.—, dijaki 160.—
 Prijave: pri KDZ — Viktringerring 26 pri ZSM — Gasometergasse 10, tel. 0 42 22 32 550

KONCERT

Prireditelj: SPD „Zila“ na Zilski Bistrici
Kraj: Kulturni dom na Zilski Bistrici
Čas: nedelja, 16. 5. 1982, ob 14.30 uri
Nastopajo: Tamburaši SPD „Jepa-Baško jezero“ iz Loč pod vodstvom Erike Wrolich

Slovensko planinsko društvo Celovec vabi na zanimivo predavanje
O PRVENSTVENIH VZPONIH JUGOSLOVANSKIH ALPINISTOV NA LHOTSE (8015 m) v HIMALAJI IN ACONCAGUO (okoli 7000 m) V ANDIH

v petek, 14. 5. 1982, ob 20. uri v dvorani Mohorjeve hiše v Celovcu, 10. Oktober-Straße 25.
Predavata: Peter in Pavel Podgornik

Dalje glej prireditve na 8. strani.

Koncert Glasbene šole

Pred kratkim so učenci Glasbene šole svojim staršem in številnim drugim poslušalcem v Domu glasbe v Celovcu pokazali, kaj so se naučili. Javnega nastopa Glasbene šole so se udeležili tudi častni gostje: višji vladni svetnik, dr. Pavle Apovnik, predsednik Slovenske prosvetne zveze, Valentin Polanšek, podpredsednik Krščanske kulturne zveze, dr. Janko Zerzer, tajnik ZSO, dipl. inž. Feliks Wieser.

Trenutno ima Glasbena šola na Koroškem nad 200 učencev, ki redno obiskujejo vaje. Poslušalci so bili z nastopom zelo zadovoljni, učenci pa so bili upravičeno ponosni, saj so publiki nudili lep kulturni užitek. Mladini je treba še najprej omogočiti ustrezno glasbeno izobrazbo, ki je zelo važna in potrebna. Z Glasbeno šolo se ustvarja naraščaj zlasti na zborovodskem in inštrumentalnem področju.

Žvabek

„S pesmijo v pomlad“ — pod tem geslom je vabilo Katoliško prosvetno društvo „Drava“ v Žvabeku na nedeljski koncert. Seveda je bil ta koncert namenjen v prvi vrsti našim materam, ki so s ponosom gledale svoje otroke, kako jim zbirajo pesem za pesmijo in jih povezujejo zanje v pisan šopek.

Farna dvorana v Žvabeku je bila skorajda premajhna za vse gledalce, ki so prišli od blizu in daleč. V dvorani je vladalo pristrčno domače vzdušje, ko so zazveneli prvi glasovi pevsko-instrumentalne skupine iz Žvabeka, ki jo vodi Rozina Katz. Ta skupina je že dobro znana slovenski javnosti, saj pridno in predvsem uspešno nastopa. Kako dobri pevci so doma na Suhi, so pokazali otroci, ki jih vodi Pep Krop in so, kot je povedala povezovalka Vida Krištof, „resna, a prijazna konkurenca žvabeški skupini“.

Veliko smeja je bilo v dvorani, ko je nastopil moški zbor iz Suhe pod vodstvom Berteja Logarja. Seveda se gledalci niso smejali nastopajočim fantom, temveč njihovim šaljivim spvom. Posebno je užgal venček suških narodnih pesmi, ki jih je zbral prav tako Bertej Logar.

V konkurenco fantom iz Suhe so nastopile dekleta iz Nonče vasi in zapele pod vodstvom Nežike Kert. Mehko in ubrano so zazveneli njihovi glasovi v žvabeško dvorano in v majniški večer.

Med posameznimi skupinami pa sta brala svoje pesmi Ivanka Polanc in Herman Germ. Ivanka Polanc je bila doma na Komelju in živi sedaj blizu Labota. Kot piše sama v neki pesmi, je prejela in vzljubila materin jezik prav v domači hiši — pri mami. V svojih pesmih opisuje domače, domačo hišo, vas in kraj. Lepo bi bilo, če bi jo še na več prireditvah srečali in poslušali njene pesmice.

Herman Germ pa je doma iz Nonče vasi in je direktor na glavni šoli v Pliberku ter večini že znan. Večkrat je že bral svoje pesmi na prireditvah. Sedaj pa jih bo menda izdal celo v knjigi.

Za konec je še enkrat nastopila instrumentalna skupina iz Žvabeka. Pri zadnji pesmi je naenkrat osvojila vsa srca gledalcev mala solistka skupine s popularno pesmijo o miru v slovenščini. Aplavz in navdušenje ni hotelo pomehati, tako da jo je morala ponoviti.

Prav tako vzdušje je vladalo tudi po koncertu v posameznem gledalcu. Odhajali so vsi srečni in v upanju, da se bo v Žvabeku kmalu kaj podobnega ponovilo.

Zaradi pomanjkanja prostora bomo ostale domače novice objavili v naslednji številki.

Slovensko prosvetno društvo
 JEPA-BAŠKO JEZERO

vabi na
AKADEMIJO

Zvezne gimnazije za Slovence
 v soboto, 22. maja 1982, ob 20.30 v kulturnem domu v Ločah

VABILO

Odbor šolske skupnosti na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu priredi v nedeljo, dne 23. maja 1982, ob 14.30 uri v veliki dvorani Delavske zbornice v Celovcu jubilejno

ŠOLSKO AKADEMIJO

ob 25-letnici Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu.

Na sporedu so pevske in instrumentalne točke, telovadni nastopi, plesi in recitacije.

Akademijo bodo sooblikovali gimnazijski absolventi. Pred in med prireditvijo bomo prodajali novo ploščo, kaseto in jubilejni zbornik.

Za Odbor šolske skupnosti na Zvezni gimnaziji za Slovence
 ravn. dr. Reginald Vospersnik I. r.

Krščanska kulturna zveza v Celovcu in
avtopodjetje Sienčnik v Dobrli vasi

organizirata ob 40-letnici pregnanstva POTOVANJE v kraje, kjer so naši izseljenci preživeli najhujša leta.

na binškošne praznike, od 29. do 31. maja 1982

Minulo je 40 let, odkar so nas selili. Še enkrat si hočemo ogledati kraje, kjer smo preživeli ta žalostna leta. Vozili se bomo bolj ugodno kot takrat.

SE BOSTE TUDI VI PRIDRUŽILI? Za potovanje smo izbrali binškošne praznike, da lahko vzamete tudi otroke s seboj in jim pokažete kraje, kjer smo bili.

PROGA:

1. DAN, SOBOTA, 29. maja 1982:

Pliberk — Dobrli vas — Celovec — Beljak — Spital — Salzburg — ALTENMARKT — ALTÖTTING — BUCH AM ERLACH — HESSELBERG — FRAUENAUERACH — (Erlangen prenočišče)

2. DAN, NEDELJA, 30. maja 1982:

SCHWARZENBERG (Würzburg), HAGENBÜCHACH — KITZLINGEN — BAD WINZHEIM — WASSERTRÜDIGEN — WEISENBURG — EICHSTÄTT (prenočišče)

3. DAN, PONEDELJEK, 31. maja 1982:

DACHAU — MEMMINGEN (Markt Rettenbach) — München — Salzburg — Celovec

Prosimo za nadaljnje predloge. Skušali jih bomo upoštevati.

Cena celotnega potovanja vključno dva polpenziona: pribl. 1200.— do 1400.— šil. na osebo.

Prijave so možne do 15. maja v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu, Viktringer Ring 26, tel. 0 42 22/72 5 65 *23 ali *24, ali pri avtopodjetju Sienčnik v Dobrli vasi, tel.: 0 42 36/22 19.

Škocijan

Veliko presenečenje našim mamicam so pripravili otroci v Škocijanu. Priredili so prijetno materinsko proslavo na sam materinski dan.

Najprej je Franc Starz, ki je obenem tudi povezoval posamezne točke, pozdravil vse navzoče. Zbralo se je precej mamic in drugih prijateljev, kar je bil dokaz, da so veseli takšnih prireditvev.

Ob začetku je domači g. župnik mag. Mirko Isop pozdravil vse mamicice in se zahvalil ge. Helki Mlinar in gdč. Hanci Rlegelnik, ki toliko žrtvujeta, da se je otroški pevski zbor povzpela na visoko ravan.

Zatem so sledile pesmi, ki jih je prepeval otroški zbor pod vodstvom ge. Helke Mlinar. Prepeval je pesmi ge. Lenčke Kupper: Prižgijmo si lučke. Enkrat je bil en škrat; Čmrlij trobentač; i. dr.

Vmes so bili posamezni nastopi otrok: Miriam in Monika Mlinar, ki sta zapeli nekaj pesmi, nato še 3 sestrice: Rozi, Susi in Andreja Matitz prav tako. Pokazalo se je, da je nekaj talentov, ki v prihodnosti še več obetajo.

Recitacije so podali pogumni otroci: Alfred in Sonja Starz Marijan in Martina Čik ter Kristina Katz.

Nastopil je tudi moški pevski zbor „Vinko Poljanec“ pod vodstvom Šimana Wrulicha in zapel nekaj narodnih pesmi, kar je dalo materinski proslavi še poseben pečat.

Še pevski cerkveni zbor pod vodstvom Šimana Wrulicha se je postavil na odru in zapel Marijino in narodne pesmi. V tem zboru pojejo mamicice in očetje otrok, ki so nastopali. Tako je dana garancija, da bodo ti zbori še v prihodnosti imeli dosti sodelavcev-pevcev.

Ta materinska proslava je bila dobro pripravljena in živ dokaz idealizma, požrtvovalnosti in ljubezni do ohranitve materine besede. Kar se otroku da se boj na življenjsko pot, to bo tudi pozneje ostalo. Je pač nepremakljiva resnica: bodočnost naroda zavisi od mladih ljudi, ki nosijo v sebi doto prednikov.

ČESTITAMO

Leni in Andrej Lampichler z Radiš sta praznovala 25-letnico poroke. Čestitamo!

Hanzi Dovjak je stopil s svojo izvoljenko Brigito pred poročni oltar. Čestitamo!

Pavla in Albin Krušič iz Velinje vasi pri Bilčovsu sta praznovala 30-letnico poroke. Čestitamo!

Tomi in Nani Ogris iz Sel praznujeta 20-letnico poroke. Čestitamo!

Kajžnikov atej in mama, Replje, praznujeta 25-letnico skupnega življenja, obenem slavi Kajžnikov atej svojo 50-letnico. Čestitamo!

Kosova mama iz Rinkol praznuje 79. rojstni dan. Čestitamo!

Johan Trinkaus iz Vogrč praznuje 75. rojstni dan. Čestitamo!

Helena Brodnik iz Koprivne pri Železni Kapli praznuje svoj 55. rojstni dan. Čestitamo!

Johanu Jerlichu, pd. Mlinarjevemu očetu, Lobnik pri Železni Kapli, vse najboljše k 79. rojstnemu dnevu!

Marija in Jožef Urank, pd. Kavh iz Encelne vasi, praznujeta 25-letnico poroke. Našemu občinskemu odborniku in njegovini ženi iskreno čestitamo vsi domači ter uredništvo NT.

Sonji in Toneju Wakounig iz Mlinč se je rodila hčerka Nadja. Čestitamo!

Milici in Janezu Hobl iz Št. Primoža se je rodila hčerka Nataša. Čestitamo!

Kristina Telič iz Letine pri Šmihelu je pred kratkim poročila Švicarja Heinza Ilga. Iskreno čestitamo!

Rožek

Tudi letos, kot že leta poprej, je priredilo rožeško kulturno društvo Peter Markovič, prejšnjo nedeljo v dvorani pri „Kosi“ na Ravnah, materinsko proslavo. Obisk je bil tokrat bolj skromen, kljub temu, ali ravno zaradi tega, so se nastopajoči tembolj potrudili ter nudili poslušalcem pester in raznovrsten program; posebno našim mamicam ter jim s pesmijo, igranjem in recitacijo podarili lep in prijeten popoldan.

Mladinski zbor, katerega je tokrat spremljal polžek, je pogumno otvoril ta popoldanski program s svojo himno.

Cankarjeva povest „skodelica kave“ ter pesem, katera opisuje požrtvovalno in nepoplačljivo delo vseh mam, je v navzočih zbudila zavest, kako potrebne in nenadomestljive so naše mame.

Po tem bolj resnem delu se je program nadaljeval s humorističnimi točkami, tako da se je marsikateri nasmešnil pri pesmi, ki opeva težave štorčke pri prebavi slepca, ali pa pri pesmi, katera opisuje moralo opic.

Ena naslednjih pesmi je opevala ženinov polža, kateri se je v teku prireditve le privlekel do mlinarjeve hčerke, da bi jo oženil. Pesem in igra sta prikazali, kako gre dekletom pri izbiri moža, če so hribi in mraz nepremostljive ovire.

Z veseljem smo poslušali zgodbi o mladoporočene žene, katera pripoveduje materi o svojih skrbeh, veselju do kuhanja in kako srečen je njen mož, da ima takšno umetnico kuharice za ženo.

„Ko si srečen, daj z dlanjo udari v dlan“ in z željo, da bi se še večkrat srečali, po možnosti v večjem številu, se je poslovil mladinski zbor in zaključil letošnjo materinsko proslavo.

Vmes je nastopil, pred kratkim ustanovljeni „Podhumški kvartet“ in naš seznanil z novimi pesmimi in tako olepšal prireditve ter ji dal pravo do mačnost.

Slovensko kulturno društvo v Globasnici in Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Štebnu vabita na

10. GLOBAŠKI KULTURNI TEDEN

ki bo od 16. do 22. maja 1982 v Globasnici

SPORED:

nedelja, 16. 5. 1982, 20.30 igra Ludviga Holberga „JEPPE S HRIBA“ pri Šoštarju v Globasnici. Igrajo domači igralci v režiji Petra Miltarova.

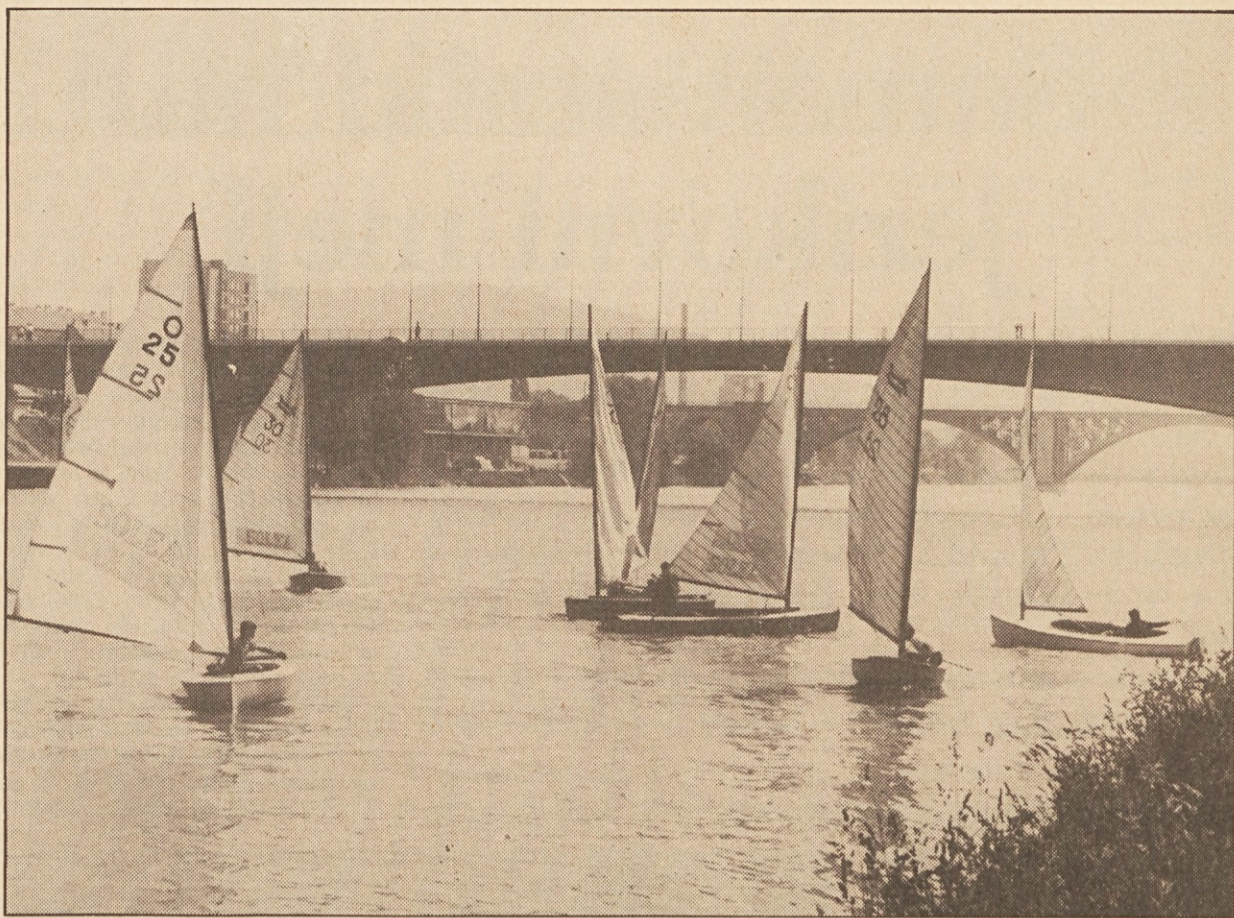
torek, 18. 5. 1982, 20.30 pri Šoštarju predavanje v nemščini — „Ausgrabungen frühchristlicher Kirchen am Hemmaberg“ — Izkopavanja zgodnjekrščanskih cerkva pri Sv. Hemi — Predava vodja izkopavanj dr. F. Glaser pri Šoštarju predavanje dr. Ludvika Karničarja o Koroških narečjih

četrtak, 20. 5. 1982, 20.30 popoldne od 14.00 ure naprej otroški popoldan v novi ljudski šoli, med drugim nastopajo lutkarji iz Šmihela z igro „Ringa, ringa raja“.

sobota, 22. 5. 1982, zvečer od 18.00 ure naprej VEČER DOMAČIH JEDIL pri Šteklju.

Praznik mesta Maribor

29. aprila so v zgodnjih jutranjih urah mladi komunisti in skojevci v Volkmerjevem prehodu v Mariboru zažgali dva nemška avtomobila. To je bila prva odporiška akcija proti okupatorju v Sloveniji. Izvedena je bila samo tri dni po Hitlerjevem obisku v Mariboru. V spomin na to akcijo praznuje mesto Maribor svoj praznik.

Kot vsako leto, je tudi letos Skupščina mesta Maribor podelila ob prazniku družbena priznanja in nagrade. Listino mesta Maribora so prejeli: Mariborske invalidske organizacije (skrb za zadovoljevanje tistih potreb invalidov, ki jih ti ne morejo uresničiti v drugih okoljih), delovna organizacija Karoserist (uspehi pri proizvodnji karoserij in namenskih vozil), Železničarsko kulturno in umetniško društvo „Krilato kolo“ (skrb za kulturno in rekreacijsko udejstvovanje železničarjev), Konjenski klub Maribor (rekreacija, športna tekmovanja, gospodarska dejavnost itd.), Društvo za telesno vzgojo „Partizan“ Maribor-Center (športni uspehi), Boris Čižmek-Bor (revolucionar in pomemben družbenopolitični delavec). Plaketo mesta Maribora so letos prejeli: Janez Mulej, Tovarna perila in konfekcije PIK-Maribor, Milan Ževart, Viktor Lešnjak in Franjo Zorko. Bronasti grb mesta Maribora pa dobila Mirko Kocjan in Franc Sodič.

V okviru mestnega praznika in praznika Osvobodilne fronte Slovenskega naroda so bile v Mariboru bogate prireditve. Med razstavami velja omeniti naslednje: Pripravljali so revolucijo in Lepo je v naši domovini biti mlad (obe v

Mariborski knjižnici, Rotovski trg 1), razstava del likovnih umetnikov in oblikovalcev Maribora (Razstavni salon Rotovž, Trg Borisa Kraigherja 3). Med drugimi kulturnoumetniškimi prireditvami so najpomembnejše: Tekmovanje pevskih zborov Slovenije „Naša pesem“, koncert moškega pevskega zbora „Partizan“ iz Ljubljane ter srečanje pionirskih in mladinskih pevskih zborov mesta Maribora „Mladina poje“. Prav tako je bila v času med petnajstim aprilom in prvim majem v Mariboru vrsta slavnostnih in športnih prireditev.

Praznik je slavil Maribor tudi z dvema svečanima otvoritvama gospodarskih objektov: Živilski kombinat INTES je dobil nov mlin, v Tovarni avtomobilov in motorjev pa so odprli novo proizvodno linijo za izdelavo kabin in vozil.

Mesto Maribor se je v letih po osvoboditvi razvilo v gospodarsko, kulturno in turistično središče severovzhodne Slovenije. Je drugo največje mesto v Sloveniji. Znano je po svojih smučiščih na Pohorju, je gostitelj vrste mednarodnih gospodarskih, kulturnih in športnih prireditev, ima mednarodno letališče ter ugodne cestne in železniške povezave s celo Evropo.

Kotmara vas

V polni dvorani kotmirške osnovne šole je bila v petek, 7. maja 1982, materinska proslava, ki so jo oblikovali šolski otroci. Na sporedu so bile deklamacije, kratki prizorčki ter glasbeno-instrumentalni nastopi; šolski zbor (vodi ga učiteljica Renate Trieb) je, kakor že prejšnja leta, zapel vrsto pesmi; leto je bila med njimi tudi italijanska „La Montanara“, na žalost pa spet nobene slovenske. Slovenske pesmi so recitirali prvošolec Darko Wakounig (učiteljica Emilie Müller), drugošolka Isabell Ebner (učiteljica Rezika Iskra), tretješolci Sonja Goritschnig, Sonja Moritsch in Bojan Wakounig ter četrtošolka Simona Iskra (ravnatelj Josef Schwarz).

Med prireditvijo je župan Josef Struger počastil tudi tri navzoče matere. Posamezne točke sporeda je napovedal in povezal ravnatelj Josef Schwarz. Prireditve so se udeležili tudi župnik Maks Mišor in člani občinskega zastopstva.

Klub slovenskih občinskih odbornikov

razpisuje
MESTO VODJE BIROJA KLUBA.

Interesenti, ki aktivno obvladajo oba deželna jezika, imajo organizacijske in vodstvene sposobnosti, naj se javijo pisмено na naslov:

Klub slovenskih občinskih odbornikov
Koschatstraße 10
9020 Celovec/Klagenfurt

ter priložijo prošnji življenjepis. Plača po dogovoru.

PREBLAUER®

PREBLAUER®

Naravno čista koroška zdravilna mineralna voda, poznana že od leta 1007!
Preblauer je s preko **6000 mg mineralov** v 1 litru najbogatejša avstrijska mineralna voda

Preblauer je **popolnoma naraven**, brez kakršnihkoli umetnih dodatkov!

Preblauer je **zdravilen**. Pomaga: — pri prehladnih vnetjih ledvic in mehurja
— pri ledvičnih kamnih
— pri okrevanju po operacijah prostate in mehurja
— pri prehladnih vnetjih dihalnih poti

Zatorej: Glej nase in pij PREBLAUER!

Hotel Breznik Pliberk/Bleiburg išče pošteno, kvalificirano slovensko in nemško govorečo natakario. Vstop 1. junij 1982.

Stalna služba, izvrstna plača. Hrana in stanovanje v hiši.
Tel. 0 42 35 / 20 26

Prodaj dobro ohranjen štedilnik za centralno kurjavo (Windhager);

velikost 140 cm x 90 cm.
Cena 10.000.— šil.
Tel.: (0 42 26) 300.

Zaposlimo dekle-šudentko meseca julija in avgusta za delo v kuhinji in gostinjstvu. Prijave: tel. 0 42 39/24 98 ali pa pisмено na: Johan Lipnik, Klopinj 5, 9122 Škocijan.

Slovensko prosvetno društvo „Bisernica“ v Celovcu vabi na odsko predstavo SPD „Edinost“ iz Pliberka. Predstavili nam bodo igro

„STARA GARDA“
autorja Alda Nicolai-a.
Čas: sredo, 12. maja, ob 20. uri
Kraj: Dijaški dom, Tarviserstraße 16

Dopust 82

Celovec — sejmski vhod — St. Ruprechter Straße

7. STROKOVNI SEJEM

za dopust, hobby, potovanja in oblikovanje prostega časa

od srede, 19. maja, do nedelje, 23. maja 1982, dnevno od 9. do 18. ure

IZ PONUDBE:

- SPORED ZA STAREJŠE
- KOROŠKE MLADINSKE ORGANIZACIJE SE PREDSTAVLJAJO
- ZABAVIŠČNI PARK DO 20. URE

SPD „Drabosnjak“ se pripravlja na igro „Pasijon“

Samorastniki na jezikovni meji

Na binkoštno soboto, 29. maja, in binkoštno nedeljo, 30. maja, ob 16. uri, bo na prostem in v farovškem hlevu pri podružnici Zgornja vas na Kostanjah uprizoritev SPD „Drabosnjak“ „Pasijon“ bukovnika Andreja Šušterja-Drabosnjaka. Priprave za to prireditev so že v polnem zamahu in domačini že štejejo dneve, kdaj se bo vzdignila zavesa.

Kostanjčani so doslej uspešno uprizorili vrsto Drabosnjakovih iger in so nastopili širom po Koroški in Sloveniji.

Dolgo časa so že merili na Pasijon, a se niso upali oziroma mogli dokončno odločiti. Poleg tega, da je igra jezikovno zelo zahtevna, je društvenikom delala hude preglavice pomanjkanje igralcev. Zadnjič so na Kostanjah igrali Drabosnjakov „Pasijon“ leta 1932. Vseskozi, do današnjih dni pa je ostala med ljudstvom živa zavest, da so še pred nedavnim igrali Drabosnjakov Pasijon slovensko, da je domala vse igralo in da je igra zajela skoraj vso okolico. Ker je bilo več prizorišč, lahko rečemo, da so igrali „Pasijon“ zelo intenzivno. Ker ga niso igrali vsako leto, ampak samo v presledkih 4—5 let, je bilo igranje velika čast. Poleg tega vlog niso dosti kaj menjavali. Besedilo „Pasijona“ je bilo skoraj splošno znano.

Drabosnjakov pasijon, samo tega so igrali na Kostanjah, ne pa kakega drugega, je hudo zasmrdel velenemškimi, koroškimi strokovnjakom in domovinskimi krogom. Zato so na vse kriplje dokazovali, da je „vindišarski“ Drabosnjakov „Pasijon“ samo kopija nekega nemškega „originala“. Posebno hudo je vihtel svoj nemški meč v tem kulturnem boju znani dr. Georg Graber, ki je po besedilu nekega bogvekle staknjene „Passionsspiel aus Köstenberg“ leta 1936 uprizoril na Kostanjah „nemški“ pasijon — režijsko in kostumsko pa se je držal slovenskega originala. Kljub vsej propagandi in vsemu blišču in blesku je spomin na ta „nemški“ pasijon kaj hitro zbledel med domačini, ostal pa je spomin, pa še kako živ, na Drabosnjakov pasijon. On edini je kostanjski pasijon.

Dolgo časa so se društveniki trudili, kako bi mogli uprizoriti glavno stvaritev bukovnika, ki je hkrati tudi imenski patron društva. Vedeli so, da bo najtežje najti primerne igralce. „Pasijon“ je pisan v domačem narečju in je zako-

Monika Zeichen, učiteljica po poklicu, pravi, da je „Pasijon“ tisto osrednje Drabosnjakovo delo, ki ga je društvo že dolgo hotelo igrati. Brez pridržkov prizna, da so si nekaj igralcev sposodili od bilčovške Bilke in iz dravske ter šentjakobske okolice, ker je domačega igralnega naraščaja še premalo. Treba pa je reči, da so že pri vaji vsi tako odlično marnvali v kostanjskem narečju, da sploh ni bilo razlike med t' pravimi in t' sposojenimi. Društveniki so se resno lotili „Pasijona“, kajti poleg tega jih čaka še veliko dela pri farovškem hlevu. Vaje za „Pasijon“ so se začele v januarju, sedaj pa jih imajo že kar dvakrat tedensko. Vsi prihajajo redno in z veseljem na vaje. Ker je zanimanje za „Pasijon“ posebno na Kosta-

Janez Lesjak, režiser Igor Košir (v sredini), Ivan Lukan in Kristijan Zeichen vadijo „Pasijon“

reninjen v zavesti in srcu vseh, tudi tistih, ki ne stojijo blizu slovenski besedi.

Režijo so predali v roke mladega režiserja Igorja Koširja, Ljubljanačana, ki takole misli o režiji „Pasijona“: „Prej so ‚Pasijon‘ igrali na več mestih in je bil tekstovno daljši. Sedaj ga bomo igrali samo na enem mestu — farovškem hlevu, ker je igra v sebi zaključen lok, in bi z velikim menjanjem prostora razbili gledališko izpoved. Tudi teksta ni toliko, ker so črtane tiste pasaže (smrt, hudič), ki se ne bi skladale z gledališko izpovedjo in ki so v bistvu nebiljske. Vsekakor pa je,“ tako Igor Košir, „Drabosnjakov Pasijon“ po dramatični plati visoko kvalitetno delo.“

njah zelo veliko, to društvenike zelo podžiga in posebno Janez Lesjak, predsednik društva, zelo optimistično gleda na binkošti, ko bodo zaigrali „Pasijon“. Z ostalimi je pridno vadil v telovadnici šole in kot hauptman krepko posegal v dogajanje na „odru“. Veselje, da bo društvo končno zaigralo „Pasijon“, se mu je isknilo v oči. O izbiri igralcev je takole dejal: „Mislim, da je nam uspelo dobiti sposobne in pravšne ljudi.“ V razgovoru je posebej poudaril petdesetletnico, odkar so zadnjič igrali na Kostanjah Drabosnjakov, domač „Pasijon“. Tedaj so se še konji mešali med gledalci in igralci, težki vozovi so spadali k odrski šari. Tedaj je šel spreved od odra pri Žvanu na Korenu do Golgote, kjer je bil veli-

Slovensko prosvetno društvo
„DRABOSNJAK“
KOSTANJE
vabi na

Drabosnjakov PASIJON

na binkoštno soboto, 29. maja 1982 ob 16.00 uri in
na binkoštno nedeljo, 30. maja 1982 ob 16.00 uri
na prostem in na farovškem skednju
pri podružnici Zgornja vas/Oberdorf
na Kostanjah/Köstenberg.
Predstava bo ob vsakem vremenu.

Režija: Igor Košir
Scena: Saša Kump
Kostumi: Milena Kumar
Nastopajo igralci domačega društva in iz okolice.

Pri tej priložnosti bodo domači
ustvarjalci - Hanzej Dragašnik,
Veronika Zeichen, Herman Mačnik -
razstavljali svoja dela.

Na PASIJON, ki so ga Kostanjčani zadnjič uprizorili leta 1932, vabimo vse rojake od blizu in daleč.

časten zaključek. Dejal je, da so na odru, ki so ga posebej zgradili za „Pasijon“, še leta 1948 igrali Miklovo Zalo. Odra ni več, prav tako ni več — oziroma tako trdijo, da jih ni več — kostumov, društvo Drabosnjak pa je kupilo farovski hlev, kjer bodo na binkošti zaigrali „Pasijon“. Ker ga po vsej verjetnosti ne bodo igrali kje drugje — ta igra je tu zakoreninjena, je kostanjska — je zanimanje za „Pasijon“ zelo veliko in tudi drži, da ponekod za obisk igre že organizirajo avtobuse. Prej so igrali, kot že omenjeno, „Pasijon“ samo vsakih 4—5 let. Kako bo v bodoče, se še ne ve točno.

Farovski hlev že pripravljajo za igro. V spodnjih prostorih bodo za binkošti razstavljali svoja dela mladi kostanjski umetniki. Veronika Zeichen pripravlja

razstavo slik na steklo, Hanzi Dragašnik se ukvarja z voščeni figuricami, Herman Mačnik pa hoče razstaviti svoje risbe.

Občinskim očetom turistične občine Vrba, ki tarnajo, kako so dobre kulturne prireditve in ponudbe postale redke, do sedaj ni prišlo na uho, kakšno kulturno redkost pripravljajo Kostanjčani. Morda prav zato do sedaj občina ni podprla uprizoritve Drabosnjakovega „Pasijona“.

Ne da bi delali izrecne reklame za SPD „Drabosnjak“ in uprizoritev Drabosnjakovega „Pasijona“, pa mislim, da naj bo le vsakomur žal, ki ne bo videl te edinstvene, izvirne in samorastniške odrske storitve. Zato „srečno“ na binkošti na Kostanjah.

Pripravil: Franc Wakounig

SPD „Drabosnjak“ na Kostanjah vabi na

otroci ustvarjajo Kinder aktiv

v nedeljo, 16. maja 1982, ob 15. uri v slavnostni dvorani v Vrbi.
Nastopajo igralci ljudske šole Kostanje, iz Rožeka in iz Vrbe

JOSIP JURČIČ

deseti
brat

44.

Znano je, da če enkrat začnemo koga na sumu imeti, podpira ta sum vsaka najmanjša stvarca iz sedanjosti in prejšnjih časov. Tako je tudi gospod stotnik medpotoma proti gradu začel domišljati se, kaj se mu je vse o včerajšnjem Kvasovem obnašanju proti Marijanu in celi družini čudno zdelo.

Medtem je bil Kvas prišel domov. Stara Urša, ki mu je zajtrk prinesla, pravila mu je, kaj se je zgodilo z Marijanom. Iz Martinkovih besed in po tem pripovedovanju je obsodil, kako je ta reč. Namenjen je bil koj v Polesek iti in prepričati se, ali je res tako

hudo, kakor dekla pravi. Vsekakor pak je sklenil molčati in svojega ravno najdenega bratranca ne izdati.

Kam so gospodje šli, tega mu Urša ni vedela povedati.

Ravno je stopil iz veže, da bi šel na Polesek, ko ga srečajo sodnik, gospodar in drugi.

„Gospod Kvas,“ začel je sodnik s svojim najslavesnejšim glasom, „pojdite z nami v grad nazaj, nekaj bomo govorili z vami.“

Ko so v sobo prišli, prijel ga je gospod Mežón za ramo in dejal: „V imenu cesarske postave vas dam jaz tukaj ukleniti in greste z menoj!“

Kaj takega Lovre pač ni pričakoval; zato je malo osupnil. To je sodnik opazil, namežikal je drugim in imel je šesti podpirajoči razlog ali indicij, da se ne moti. Koj pa je bil Kvas zopet miren in dejal je: „Ali ne smem vedeti, zakaj me doleti ta čast, da moram uklenjen z vami?“

„Prosim, potrpite za odgovor,“ pravi sodnik. „Če se mi vsi motimo, doboste popolno opravičenje. Za zdaj pa vsi dokazi proti vam govoré in jaz kakor sodnik moram svojo dolžnost storiti.“

„Tedaj storite svojo dolžnost!“ reče Kvas.

„Ne, jaz vem, da je gospod Kvas tako nedolžen kakor jaz,“ dejal je stric Dolef. „Samo recite, da z Marijanom niste imeli nič, in jaz vam bom verjel.“

Zdaj je Lovre vedel, česa ga dolžé. Moral je ali v ječo za nekaj časa iti in ljudem vero pustiti, da je on hudodelec, ali pa izdati desetega brata. Pomislil je na Manico in skušnjava ga je obšla, da bi govoril. Saj Martinek bode prej umrl, preden bi mu sodnija mogla kaj, dejalo mu je. In če umrje in Marijan umrje, ali ne bo sum na tebi ostal za vselej? Pa ne, to bi bilo nemožato!

„Ne, bilo bi mi težko skazati vam, gospod sodnik, da me po krivem dolžite, ko bi hotel in smel govoriti. Grem z vami, saj se dolgo ne bom mudil, upam. Samo to vas prosim, da se gredoč oglasimo na Polesku. Jaz bi rad Marijana videl, kako mu je, in sicer imam še nekaj opravka, kateri me bo, kakor upam, opravičil.“ reče Lovre.

Ugovora ni imel sodnik nobenega. Prosil je gospodarja, da bi šel nekaj časa z njimi. Birič je pristopil in izvlekel železje, da bi Kvasa uklenil. Pa zdravnik Vencelj in drugi so po Kvasovem obnašanju in govorjenju že dvomili, da bi bil on kriv. Dejali so, da železja tukaj treba ni. Sodnik jim je pritegnil s to pogodbo, da Kvas s pošteno besedo obljubi, da ne bo skušal pobegniti, kar je tudi obljubil.

Zdajci se vrata odpró in Manica stopi v sobo, blede in objokanih oči. Kakor ne bi nikogar videla v sobi razen Kvasa, stopila je k njemu, položila roko njemu na ramo in dejala: „Kajne, Lovre, da te ne poznajo, da tebi ni mogoče storiti kaj takega. Če te

od petka, 14. maja 1982

do četrtega, 20. maja 1982

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

PETEK, 14. maja 1982: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Nebraska — 11.55 Živalski vrt — 12.15 Charlie veliki — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Risanka — 17.30 Mat in Jenny — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Derik — 21.15 Modna revija — 21.20 Veselje ne pozna meja — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 Poročila.

SOBOTA, 15. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Mi — 11.05 Orseg — 11.25 Camera — 11.55 Nočni studio (pon.) — 13.00 Poročila — 14.30 Heidelberška romanca — 16.00 Iz parlamenta — 17.30 Boomer — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Stavim, da... — 22.00 Šport — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 16. maja: 11.00 Ura tiska — 12.00 Govoriti in pustiti govornika — 15.05 Moderni časi — 16.30 Ena, dva ali tri — 17.15 Risanka — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Srečanje človeka z živaljo — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristijan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 V nas Bog ne verjame več — 22.05 Glas islama — 22.10 Šport — 22.25 Poročila.

PONEDELJEK, 17. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonec — 10.00 Šolska TV — 10.30 Morilci, ahoj — 12.00 Iz parlamenta — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Risanka — 17.50 Risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Ljudje in živali — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Kaz & Co — 21.50 Večerni šport — 22.20 Poročila.

TOREK, 18. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Dopoldansko srečanje — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi veselje mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Moda — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Teleobjektiv — 21.00 Človek — 21.45 Metternichova ulica — 23.10 Poročila.

SREDA, 19. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Tudi veselje mora biti — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.35 Palast hotel — 12.15 Teleobjektiv

— 13.00 Poročila — 17.00 Lutkovna predstava — 17.30 Viki — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Policijska inšpekcija — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Ladja je polna — 21.55 UEFA-CAP finalna tekma.

ČETRTEK, 20. maja: 9.10 Na gorah Atlantide — 10.00 Kat. maša — 11.30 Resnična ljubezen — 14.55 Dediščina Bjorndahla — 16.30 Pripovedke o indijancih — 18.00 Jama Charakido — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristijan v času — 19.20 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Ljubim te — I love you — je táime — 22.00 Šport — 22.15 Dave Allen — 23.05 Poročila.

2

PETEK, 14. maja: 17.30 Govoriti in pustiti govornika — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Teledem — 21.15 Modna revija — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 California Split — 0.05 Poročila.

SOBOTA, 15. maja: 15.00 Šport — 17.00 Dunaj — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Senčni vlak — 22.25 Vprašanje kristjana — 22.30 Kriminalka — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 16. maja: 15.30 Športno popoldne — 17.00 Ljudje in opice — 17.45 Rock-pop glasba — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Klic zadostuje — pridem v hišo — 22.05 Kabinet prof. Bondija — 23.35 Poročila.

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE
Petek, 14. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Dr. A. Feinig: Drava, povej... Veselo naokrog.

Sobota, 15. maja:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 16. maja:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 17. maja: 18.00 Znanje danes — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Onedinova linija — 21.05 Šiling — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Strahovi — 0.00 Poročila.

TOREK, 18. maja: 17.30 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kviz v rdečobelo-rdečem — 21.03 Dallas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 19. maja: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Cafe central — 23.20 Dva mala bogova — 0.35 — Poročila.

ČETRTEK, 20. maja: 16.00 Šport — 17.00 Zapoj z nami — 17.30 Močnejši od supermana — 18.45 Umetnik in resnica — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Nebo in pekel — 20.15 Avstrija II — 22.15 Zanka — 23.45 Poročila.

1

NEDELJA, 16. maja: 8.40 Poročila — 8.45 Vroči veter — 9.40 Kralj Matjaž, kako se imaš — 11.10 TV kažipot — 11.50 Narodna glasba — 12.00 Ljudje in zemlja — 13.00 Poročila — 15.10 Osem filmskih pričevanj — 16.40 Poročila — 16.45 Zakaj in zato — 17.15 Športna poročila — 17.30 Sestanek v nebotičniku — 18.25 Ti dnevi, ta leta — 19.10 Risanka — 19.22 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Nepokorjeno mesto — 21.30 Športni pregled — 22.00 Poročila.

Ponedeljek, 17. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Koroški zbori pojo.

Torek, 18. maja:

09.30—10.00 Pisani svet. 14.10—15.00 Koroški obzornik — Minute z... — Zanimalo vas bo.

Sreda, 19. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Da jih ne pozabimo — Za starejše letnike.

Četrtek, 20. maja:

Vnebohod 07.05—07.35 Duhovna misel. — Splet Marijinih pesmi.

PONEDELJEK, 17. maja: 8.45 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.55 Kmetijska oddaja TV Zagreb — 16.55 Poročila — 17.00 Novo vzemirja — 18.00 Znanstveno-tehnični film — 18.30 Obzornik — 18.45 Mladinski studio — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Punčka — 22.00 V znamenju.

TOREK, 18. maja: 9.00 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.40 Šolska TV — 17.10 Poročila — 17.15 Slovenske ljudske pravljice — 17.30 Ljudski plesi ČSSR — 18.00 Pisani svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Obramba in samozaščita — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Odprto za usvarjalnost — 21.45 Alpska saga — 22.15 Poročila in poročila z 8. kongresa ZK.

SREDA, 19. maja: 9.00 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 17.30 Poročila — 17.35 Ciciban, dober dan — 17.50 Družina Smola — 18.15 Okrogli svet — 18.30 Obzornik — 18.45 Naša pesem skozi besede — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Obraz v množici — 22.00 Majhne skrivnosti velikih kuharskih mojstrov — 22.05 Poezija in poročila z 8. kongresa ZK.

ČETRTEK, 20. maja: 8.55 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.40 Šolska TV — 17.10 Poročila — 17.15 Pedenžep — 17.35 Mi smo mali muzikanti — 18.05 Mozaik kratkega filma — 18.30 Obzornik — 18.45 Mladi za mlade — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Glasbeni četrtek — 21.30 V znamenju.

2

NEDELJA, 16. maja: 15.45 Mala princesa — 17.15 Nedeljsko popoldne — 19.00 Risanke — 19.30 TVD — 20.00 Velikani Jazza — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.00 Gledalci in TV — 21.35 Mladost Karla Marxa.

PONEDELJEK, 17. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Baš Čelik — 18.00 Slovenske ljudske pravljice — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Premor — 18.50 Športna oddaja — 19.30 TVD — 20.00 Znanost — 20.55 Zagrebška panorama — 21.15 Dober večer.

TOREK, 18. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Otroška oddaja — 18.15 Odprta knjiga — 18.45 Zabavna medigra — 19.30 TVD —

20.00 Narodna glasba — 20.45 Spomini — 21.35 Zagrebška panorama — 21.50 Dokumentarni filmi neuvrščeni dežel.

SREDA, 19. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Naredi sam — 18.15 Aktualnosti — 18.45 Zeleni kabaret — 19.30 TVD — 20.00 Srečanja — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Ruski umetniški eksperiment.

ČETRTEK, 20. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Poštar — 18.15 Znanost — 18.45 Za Tita — za partijo — 19.30 TVD — 20.00 Življenje je masovni pojav — 22.30 Poročila.

Darovi za tiskovni sklad

(Drugi del). — Marko Marko, Horce 20.—, Ignac Jernej, Zg. Vinare 20.—, Andrej Wutte, Pogerče 20.—, Marija Stern, Rikarja vas 20.—, Ana Mišic, Rikarja vas 20.—, Jožefa Habernik, Rikarja vas 20.—, Matevž Wakounig, Mlinče 20.—, Josef Krasnik, Mlinče 20.—, Jože Wakounig, Mlinče 20.—, Valentin Rupic, Pogerče 30.—, Marija Kožlak, Proboj 55.—, Franc Lipuš, Plaznica 20.—, Anton Okorn, Vinograd 22.—, Katarina Kuhar, Vinograd 20.—, Joško Dolinšek, Breg 20.—, Fric Hobel, Miklavčevo 20.—, Johan Ferjan, Rebrca 20.—, Nežka Skrutli, Goriče 120.—, Amalija Gregorn, Dule 50.—, Simon Olip, Drabunaze 20.—, Johana Taler, Šentilj 20.—, Jože Mečina, Gora 20.—, Peter Mečina, Gora 50.—, Franc Valentinčič, Gora 20.—, Gregor Mečina, Gora 20.—, Mihi Einspieler, Zg. Vesca 20.—, Marjan Einspieler, Stranje 20.—, Johan Schelander, Moščenica 20.—, Josef Ojcl, Polena 20.—, Gregor Piček, Semislavče 20.—, Marija Ropač, Dule 20.—, Ana Krauzer, Rožek, 20.—, preč. g. Niko Marktl, Rožek 50.—, Ludwig Lesjak, Breg 60.—, Franc Schuster, Rožek 20.—, Johan Paul, Dolinčiče 20.—, Anton Krauzer, Dolinčiče 50.—, Franc Prein, Zg. Goriče 20.—, Josef Valentinič, Ravne 20.—, Johan Fugger, Ravne 20.—, Johan Lepušic, Ravne 50.—, Alojs Aichholzer, Zg. Borovlje 20.—, Jakob Mikl, Pečnica 20.—, Simon Ressimann, Pečnica 20.—, Johan Mikl, Pečnica 20.—, Rozi Pečnik, Zg. Borovlje 20.—, preč. g. Peter Sticker, Pečnica 70.—, Martin Ressimann, Ledince 30.—, Johann Graber, Sp. Borovlje 20.—, Franc Arneitz, Sp. Borovlje 20.—, Doroteja Hammerschall, Sp. Borovlje 70.—, Gustav Novak, Malence 10.—, Simon Triesnig, Loče 50.—, Valentin Tarman, Podgorje 50.—, Alojzija Tarman, Podgorje 35.—, Judita Kranwanja, Malošče 20.—, Ursula Valentinič, Malošče 40.—, Franc Schlapper, Marija na Zili 20.—, Martin Rekar, Klopce 20.—.

DVAJSETO POGlavJE

Gospod Mežón, o katerem so mi stari pravili, da je bil trd in oster mož, kateri ni drugega poznal in veroval kakor suho postavo, pokazal je v tem hipu, da vendar ni tako brez srca, da se mu ne bi nihče smilil, in tako je menda ovrženo natolcevanje omejenih modrijanov iz tedanjega časa. Ko je namreč videl solzo v Kvasovem očesu, padla je polovica tistih „indicijev“ in mislil si je: človek, ki je drugemu hvaležen in se težko od njega loči tačas, ko ga od sebe pahne, tak človek ne postane lahko pobožnik.

„Le pomirite se, gospod Kvas!“ tolažil ga je. „Kakor pravite in kakor vam jaz tudi verjamem, boste kmalu zopet prosti. Meni pak ne smete zameriti, jaz imam ostre dolžnosti, kakor se boste sami prepričali, saj boste učili se pravice, kakor sem čul. In potlej, kadar vas bom vsakega suma oprostil, govoril bom z gospodom graščakom in preverjen sem, da bode moja beseda nekaj veljala. Kar se deklice tiče, to se vé, da boste morali potlej znemar pustiti. Pa saj je svet velik in deklet vsakovrstnih ima, da jih pride deset na enega. Meni verjemite, jaz sem nekaj skusil. Jaz, postavim, sem šele peto vzel za ženo izmed tistih, ki sem si jih bil izbral. Ječe se za nocoj tudi ne bojte. Skrbel bom, da se vam posebna, poštna soba dá in postreže, kakor boste želeli.“

(Dalje prihodnjič)

ves svet obsodi, jaz te ne bom, samo reci, da ni res!”

Gospoda Benjamina je rdečica oblila. „Dobro, deklica, dobro!“ reče poštenjak stric Dolef, „jaz tudi tako pravim.“

„Ni res! Skazalo se bo!“ dejal je Kvas in tudi on je zardel, zakaj vedel je, da mu odsihdob, ko se je Manica tako očitno izdala, ni več obstanka na Slemenicah. Rad bi ji bil v roko segel, rad bi ji se bil zahvalil in rad bi bil tudi kako popravil, kar je napačnega naredila v preneglem strahu. Pa pogledal je njenega očeta in preveril se je, da vse to ni mogoče.

„Verjamem ti! Tebi bolj ko drugim!“ rekla je ter mu podala roko. „Zdrav! Pojdi, opraviči se in vrni se kdaj. Vseeno, če ves svet vé: ti ali nobeden!“

Lovre se ji je zahvalil z enim pogledom. Oče njen, ki je do zdaj strmé stal kakor pribit, stopil je k njej ter jo prijel za pod pazduho. Od jeze mu je lice gorelo.

„Kaj to pomenja? Hajdi, tukaj nimaš ničesar opraviti!“

Molčé je šla z očetom ven. V svoji sobi si je šele razjasnila, kaj se je zgodilo, in grenke solze so ji nekoliko olajšale težko srce.

Kmalu potem je oddrdrala grajska kočija, v kateri so s Kvasom sedeli sodnik in grajski gospodar. Birič se je usedel spredaj h kočijažu. Večkrat pak se je

uzrl nazaj, kakor da bi se hotel prepričati, da ujetnik še sedi med dvema gospodoma.

Zbog poslednjega graščaku in sodniku neprijetnega prizora ni hotel ne ta niti oni kake govorice začeti. Najmanj pa je mogel govoriti Lovre. Molčé so se tako pripeljali do Poleska. Tu je šele graščak, stopivši z voza, spregovoril in dejal, obrnivši se h Kvasu: „Gospod Kvas, jaz nočem dvomiti, da se boste opravičili, in iz srca želim tega. Vendar, če kaj mislite, boste sami spredvideli, da se v mojo hišo ne morete več vrniti po tem, kar sem žalibog ravnó zdaj doživel in videl. Očitati vam nočem ničesar. Mlad človek ne pomisli, kaj počenja. Jaz sem bil do poslednjega trenutka z vami zadovoljen, prav zadovoljen in res mi je žal, da ste se spozabili. Vem, da je moja hči tudi sama kriva, morda toliko ko vi. Zato se razideva kot prijatelj in želim vam vsjo srečo po svetu. Tudi me bo veselilo, če se v poznejših letih, ko bo ta reč na oba kraja pozabljena, oglasite pri nas, zdaj kmalu pa ne. Vaše obnašanje in vaš značaj mi je všeč. Vendar po premisleku boste lahko našli vzroke mojega ravnjanja. Kar imava še skupaj, pošljem vam, kadar in kamor hočete. Zbogom, dobro se imejte, zdaj grem jaz domov.“

S solznim očesom je stisnil Kvas roko, ki mu jo je graščak podal. Hotel mu je odgovoriti, pa beseda mu je ostala v grlu in, ko se je zavedel, bil je mož že odšel.

SPD „BILKA“ VABI NA otvoritev razstave fotografij „Bilčovs v nekdanji podobi“

v soboto, 15. 5., ob 20.30 uri v gostilni Miklavž v Bilčovsu
Hanzi Reichmann je zbral številne stare fotografije in s tem zbudil marsikateri drag spomin. Prirčno vabljeni!

Razstave je odprta do 23. maja: čet., sob. in ned., od 10. do 20. ure, pon., tor., sre., pet., od 18.30 do 20.00 ure.

V četrtek, 29. aprila, je skupna delegacija Narodnega sveta koroških Slovencev in pa Zveze slovenskih zadrug obiskala mesto Kranj. Na skupščini mestne občine je koroške goste sprejel bivši predsednik Skupščine, Stane Božič in jim obširno orisal razvoj mesta Kranj in njegovo industrializacijo. Filip Warasch za NSKS in Janez Wutte-Luc za ZSO sta se zahvalila za povabilo, podpredsednik Narodnega sveta Warasch je izročil tudi majhno pozornost. Sprejemu na Skupščini sta sledila ogled tovarne gumijevih izdelkov Sava Kranj in ogled tovarne električnih in elektronskih izdelkov, Iskra. Obe podjetji štejeta med največja slovenska in jugoslovanska podjetja, pa tudi v mednarodnem merilu je njun sloves precejšen. Obe vodstvi sta orisali razvoj in položaj obeh podjetij. Ogledu Save in Iskre je sledil študijski sprehod po Kranju. Tu sta si delegaciji ogledali prastare sledove naselitve v Kranju, slovanske grobove in poleg tega obiskali dve razstavi: Slovenska žena v revoluciji in pa etnološkega muzeja. Po ogledu šole na planini je bil sprejem na Brdu pri Kranju, kjer je sedanji predsednik Skupščine mesta Kranj, župan Cvar izrazil veselje nad obiskom.

Predstava ljudske igre
Frana Saleškega Finžgarja
„VERIGA“

Priveditelj: SPD „Edinost“ Škofiče
Kraj: gostilna Perdacher v Holbičah
Čas: sobota, 15. 5. 1982, ob 20. uri
Gostuje igralska sekcija DPD „Svoboda Janez Mencinger“ iz Javornika — Koroške Bele pri Jesenicah.

RAZSTAVA SLIK IN OBJEKTOV
JOŽETA BOSCHITZA

Čas: od 10. do 29. maja 1982, v Avstrijskem kulturnem institutu v Zagrebu

Kaj so dijaki na kolo- dvoru res doživeli

(Nadaljevanje z 2. strani)

očitno le zballi fotografov. Kajti neki policaj je rekel svojemu kolegu: „Aufpassen, gib' die Handschellen weg, sunst kumma aufs Bild.“ Milana Miklana so tako močno brcali v roko, da se je hudo ranil in je moral v bolnico. Nekateri železničarji, m. dr. ta na oddelku za prtljago, so zmerjali: „Hitler war noch viel zu mild mit Euch — Ihr ghörts ausgereuchert, ihr Vieha, ihr seid's jo kane Zeit, ihr seid's Tschuschen.“ Po dolgem čakanju na vozovnice mi jo je neki nastavljenec hotel dati. V tem trenutku pa pride, moral je biti njegov predstavnik in mu reče: „Wenn sie die Karte geben, ist ihr Posten futsch.“ Nato mi je seveda ni dal.

Veronika Riedl, 7. razred

Po akciji smo zahtevali karto v vlaku (v Pliberk). Dobili smo jo brez težav. Sprevodnik, prihaja iz Labotske doline, je dejal, da ne razume, zakaj delajo v Celovcu take težave. On sam sicer ne razume slovensko, pač pa kljub temu razume slovenska imena železniških postaj ter prošnje vozačev: „Prosim, eno polovično.“

DOM V TINJAH

Od sobote, 29. 5., do točka, 1. 6.

POLET V OHRID in ogled srbskih samostanov
Spremljevalec skupine: Dr. Andrej Kajžnik

nt
naš tednik

SPD „Kočna“ v Svečah

prirreja skupno z rožanskim kulturnimi društvi pod pokroviteljstvom Našega tednika

Zvezdno vožnjo s kolesom

v nedeljo, 16. maja 1982

Startne možnosti: Bilčovs (Miklavž)
Kotmara vas (farni dom)
Celovec (Mohorjeva)
Borovlje (Posojilnica)
Reka (Antonič)

Vsak udeleženec dobi pri startu kontrolni karton. Kdor starta v Bilčovsu, potrebuje kontrolni žig iz Kotmare vasi in obratno; kdor starta v Št. Janžu, Svečah in Podgorjah, potrebuje žig iz Bilčovsa.

Start: med 10.30 in 11.00 uro

Prispevek: 25.— šil.

Na cilju v Svečah dobi vsak udeleženec majhno okrepčilo.

Ob 13.00 uri bo na sejmišču v Svečah spretnostna tekma, nato žrebanje lepih nagrad (kolesa, športne potrebščine).

KONCERT

Priveditelj: MPZ „Podjuna-Pliberk“
Kraj: dvorana pri Schwarzlnu v Pliberku

Čas: sobota, 22. 5. 1982, ob 20. uri

Sodelujejo: Otroški zbor s Suhe —
Pepej Krop, Dekliški zbor iz Nonče
vasi — Nežka Kert, Koroški oktet
Ravne — Tone Ivartnik, MPZ
„Podjuna-Pliberk“ — Tone Ivartnik

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Pliberku
Igralska skupina
„ODER 73“
Aldo Nicolai
STARA GARDA
(Classe di ferro)
Igra v dveh dejanjih
(štiri slike)
Prevedel Borut Trekman
Krstna uprizoritev na amaterskem odru.

Stoje od leve na desno: Lampichler, Gregorič, Kumer, Rössmann, razrednik in trener Brežjak; prva vrsta: Mačnik, Hribernik, Nachbar.

Kot smo že poročali, se je moštvo slovenskega abiturientskega tečaja letos udeležilo nogometnega prvenstva Trgovske akademije. Na prvenstvu je sodelovalo 40 moštev, v katerih so igrali med drugimi tudi igralci koroških in avstrijskih nogometnih reprezentanc. Tembolj začudljivo je, da so slovenski fantje zmagali vse tekme v predkollih. Prijateljstvo med igralci in zavest, da se kot edino slovensko moštvo bori proti 1500 nemškim dijakom, je moštvo privedlo do odličnega 2. mesta.

Le v finalu so izgubili proti močnemu moštvu, v katerem so igrali igralci Austria Celovec, SV St. Veit, in KAC. Moštvo čestitamo k temu lepemu uspehu.

Toda gostje iz Treibacha so pričeli drugo polovico srečanja zelo dobro, napadalci so kar naprej ogrožali vrata domačinov, toda vrtar Ahlin je svoje delo opravil odlično. Iz prostega strela pa je nasprotniku le uspel zadetek. Po tem zadetku so nasprotni igralci še bolj

ŠPORT

pritisnili na SAK-ova vrata. Nekaj minut pred koncem srečanja pa so igralci Treibacha rezultat izenačili.

Slovenski atletski klub je imel sicer zmago v „rokah“, toda konec koncev je neodločen rezultat zadovoljiv. Rezultat je odgovarjal poteku igre.

Postava: Ahlin, Babšek, Lampichler, Drnovšek, Woschitz, Fera (Wiesser), Luschnig, Zablatnik, Velik (Pandel), M. Kreutz, Polanšek.

2:0 2:2

Minuli konec tedna se je nadaljevalo nogometno prvenstvo vigradnega kola vzhodne podlige. Enajsterica iz Mostiča je premagala Žrelec, Breže so izgubile doma proti Velikovcu, Dobrla vas je igrala proti Šmihelu 0:0, Slovenski atletski klub pa je moštvo iz Treibacha „odvezl“ eno točko. Vsa moštva so igrala za Mostič, ki je postal prvi favorit za vstop v koroško ligo. Za

marsikoga je bila enajsterica iz Kotmare vasi že obsojena za izpad, toda po nedeljski zmagi je tudi vprašanje izpada še popolnoma odprto. Na vsak način bodo zadnja tekmovanja vzhodne podlige napeta in zanimiva in gotovo tudi tokrat ne bodo izostala presenečenja.

Slovenski atletski klub je odigral

Rezultat je odgovarjal poteku igre...

Tekme SAK v Grabštanju

V soboto, 15. maja 1982,
ob 15.45 uri
Grabštanj 23 — SAK 23
in ob 17.30
Grabštanj I — SAK I

Tekme DSG Sele na domaćem igrišču

v petek, 14. 5., ob 18.00
DSG Sele I — Globasnica I
v nedeljo, 16. maja 1982
ob 15. uri DSG Sele šolarji —
Šmarjeta šolarji
ob 16.30 DSG Sele pod 23 —
Globasnica pod 23